

Arrest

**nr. 350 817 van 23 juli 2026
in de zaak RvV X / IX**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2025.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekers en hun advocaat G. GASPART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 16 november 2010 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 17 november 2010 om internationale bescherming. Op 22 september 2011 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot erkenning van de vluchtelingenstatus.

1.2. Tweede verzoeker, die verklaart de broer van eerste verzoeker te zijn en eveneens van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 26 februari 2012 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 27 februari 2012 om internationale bescherming. Op 9 november 2012 beslist de commissaris-generaal tot erkenning van de vluchtelingenstatus.

1.3. Nadat wordt vastgesteld dat eerste verzoeker en tweede verzoeker tussen 25 april 2016 en 9 juni 2016 naar Afghanistan waren teruggekeerd, neemt de adjunct-commissaris op 14 april 2017 ten aanzien van elk van hen een beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus.

1.4. Op 10 januari 2018 dient eerste verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 23 maart 2018 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.5. Op 31 mei 2018 dient eerste verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 23 juli 2018 neemt de adjunct-commissaris een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

1.6. Op 8 oktober 2018 dient eerste verzoeker een vierde verzoek om internationale bescherming in. Op 20 december 2018 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Bij arrest met nr. 225 556 van 2 september 2019 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

1.7. Op 30 januari 2019 dient tweede verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 27 juni 2019 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

1.8. Op 11 oktober 2019 dient eerste verzoeker een vijfde verzoek om internationale bescherming in. Op 28 februari 2020 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Bij arrest met nr. 241 729 van 30 september 2020 verwerpt de Raad het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

1.9. Op 4 maart 2021 verzoekt derde verzoeker, die verklaart de zoon van eerste verzoeker te zijn en eveneens van Afghaanse nationaliteit te zijn, om internationale bescherming. Op 8 juni 2021 dient tweede verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in en op 18 augustus 2021 dient eerste verzoeker een zesde verzoek om internationale bescherming in.

1.9.1. Nadat de commissaris-generaal op 12 oktober 2021 ten aanzien van eerste verzoeker een beslissing houdende een ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) neemt en de adjunct-commissaris op 23 juni 2022 ten aanzien van tweede verzoeker een zelfde beslissing neemt, beslist de commissaris-generaal op 26 oktober 2022 ten aanzien van verzoekers tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nr. 314 645 van 14 oktober 2024 vernietigt de Raad deze beslissingen.

1.9.2. Op 8 juli 2025 beslist de adjunct-commissaris ten aanzien van verzoekers tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan verzoekers aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van eerste verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

“Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtoun origine te zijn. U bent geboren op (...) 1993 in het dorp Shamshapur, gelegen in het district Surkhrod van de provincie Nangarhar.

Uw vader, Q. K. (...), werkte voor de Afghaanse veiligheidsdiensten en in 1387 (Afghaanse kalender = maart 2008/maart 2009 volgens onze kalender) werd hij benoemd tot hoofd van de politie in het district Chaparhar. Datzelfde jaar kwam hij om het leven bij een explosie met een berm bom. Uw oudste broer R. (...) werkte als tolk voor de Amerikaanse troepen en werd ontvoerd door de taliban. Omwille van de problemen die uw vader en broer kenden, vreesde u voor uw eigen leven en besliste u om Afghanistan te verlaten.

U verliet Afghanistan, reisde naar Europa en diende op 17 november 2010 in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 23 september 2011 werd u de vluchtelingenstatus toegekend.

Uw broer K. A. R. (...) verliet vervolgens eveneens Afghanistan, reisde naar Europa, diende op 27 februari 2012 in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Ook hij werd op 9 november 2012 de vluchtelingenstatus toegekend.

Op 14 april 2017 nam het CGVS evenwel een beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatus en van die van uw broer K. A. R. (...) omdat jullie voor de periode van 25 april 2016 tot 9 juni 2016 waren teruggekeerd naar Afghanistan, hetgeen ter kennis kwam nadat jullie op de luchthaven van Düsseldorf werden tegengehouden bij een Duitse grenscontrole. U verklaarde hierover dat u naar Afghanistan was teruggekeerd omdat uw moeder ziek was en u haar wilde bezoeken in het ziekenhuis in Kabul. Aan dit beweerde motief

voor uw terugkeer naar Afghanistan kon echter geen geloof worden gehecht. Het Commissariaat-Generaal oordeelde vervolgens dat de geloofwaardigheid van uw oorspronkelijke asielrelaas fundamenteel werd ondermijnd door deze vaststellingen. Bovendien oordeelde het Commissariaat-Generaal tevens dat de hoofdstad Kabul voor u en broer een veilig en redelijk vestigingsalternatief vormde in het kader van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. U ging niet in beroep tegen deze beslissing tot intrekking. Uw broer evenmin.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende op 10 januari 2018 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verwees naar uw oorspronkelijke problemen en voegde daaraan toe dat u twee jaar eerder had vernomen dat uw ontvoerde broer R. (...) gedood werd door de taliban. U verklaarde tevens dat u in geval van terugkeer naar Afghanistan als een ongelovige zou worden aanzien omwille van uw verblijf in Europa. Verder verwees u naar de slechte algemene veiligheidssituatie in Surkhrod. Daarnaast wijzigde u ook uw verklaringen omtrent de redenen en de omstandigheden van uw terugkeer naar- en verblijf in Afghanistan in 2016. U herhaalde te zijn teruggekeerd naar Kabul omdat uw moeder ziek was maar voegde daaraan toe dat u slechts drie dagen in Kabul verbleef en daarna naar het district Surkhrod ging om uw vrouw en kinderen te bezoeken. Bij uw eerste verzoek om internationale bescherming had u het bestaan van uw vrouw en kinderen nog achtergehouden voor de Belgische asieldiensten aangezien dit destijds niet geloofwaardig zou overkomen daar u op dat moment beweerde een niet-begeleide minderjarige te zijn. Voorts gaf u aan dat uw broer A. R. (...) tijdens jullie terugkeer naar Afghanistan in 2016 ook getrouwd was. Een commandant van de veiligheidsdienst in Kabul zou daarbij hebben ingestaan voor jullie veiligheid in Surkhrod. Om uw verklaringen te staven legde u volgende documenten voor: vijf foto's van uw eigen huwelijk; de taskara's van uw vrouw en kinderen; de internationale paspoorten van uw vrouw en kinderen; uw huwelijksakte; een attest van goed gedrag en zeden van uw vrouw; vier doktersattesten d.d. 19/04/2016, 21/04/2016, 08/05/2016 en 08/05/2016; reclame van het Bakhtar ziekenhuis; en vierendertig foto's van uzelf, uw vrouw, uw kinderen en het huwelijk van uw broer.

Op 23 maart 2018 besliste het CGVS om uw tweede verzoek niet in overweging te nemen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende op 31 mei 2018 een derde verzoek om internationale bescherming in. U verwees hierin opnieuw naar uw oorspronkelijke verklaringen en herhaalde dat de taliban u als ongelovige zullen aanzien omdat u reeds acht jaar in België verblijft. U voegde daaraan toe dat uw kinderen in Afghanistan gevaar lopen en u vreesde dat ze zouden worden ontvoerd omdat iedereen wist dat u in Europa was. U legde geen nieuwe documenten voor.

Op 23 juli 2018 werd uw verzoek door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. U ging niet in beroep.

Op 8 oktober 2018 diende u een vierde verzoek om internationale bescherming in. U verwees daarin opnieuw naar uw oorspronkelijke problemen en stelde dat de taliban u zouden doden indien u vanuit België zou terugkeren naar uw regio van herkomst. U herhaalde tevens dat u als ongelovige zou aanzien worden omwille van uw lang verblijf in België en u herhaalde dat uw kinderen hierdoor gevaar zouden lopen. U specificeerde meer bepaald dat uw kinderen in slechte omstandigheden leefden, niet konden buitenkomen en niet naar school konden gaan. Uw moeder liet door de dorpsoudsten ook een verklaring opstellen waarin ze de Belgische autoriteiten vroegen om u documenten te geven omwille de problemen die u hebt in uw dorp. Voorts legde u nog een begeleidende brief van uw advocate neer met in bijlage algemene informatie over de veiligheidssituatie in Afghanistan en een medisch attest van het 'Bakhter Super Speciality Hospital' in Kabul waarin vermeld werd dat uw moeder daar gehospitaliseerd werd.

Op 21 december 2018 werd ook uw vierde verzoek om internationale bescherming door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. U tekende beroep aan tegen deze beslissing. Op 2 september 2019 werd het beroep verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Ondertussen had uw broer K. A. R. (...) op 30 januari 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming ingediend. Op 27 juni 2019 werd zijn volgend verzoek niet-ontvankelijk verklaard door de CGVS. Hij ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende op 11 oktober 2019 een vijfde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek hield u vast aan uw voorgaande verklaringen en voegde daar aan toe dat uw zoon F. (...) vier maanden eerder was meegenomen door de taliban. U meende dat hij werd ontvoerd voor losgeld óf als drukkmiddel opdat u zou terugkeren naar Afghanistan en de taliban u zouden kunnen vermoorden. De Afgaanse politie werd op de hoogte gebracht van de ontvoering en kon de auto van de talibanleden nog diezelfde dag bij een checkpoint stoppen. Uw zoon werd bevrijd en de drie talibs die hem wilden ontvoeren, werden gearresteerd. F. (...) was vervolgens zelf uit Afghanistan gevlucht en onderweg naar Europa. Hij bevond zich ondertussen in Servië. U vreesde dat F. (...) bij een

terugkeer uit wraak zou worden gedood door de taliban. Daarnaast verwees u andermaal naar de slechte veiligheidssituatie in uw regio en verwees u naar vier à vijf personen die negen maanden eerder in een moskee in het naburige dorp Adamkhel werden gedood. Ter ondersteuning van uw vijfde verzoek legde u opnieuw het paspoort van uw zoon F. (...) neer; alsook twee foto's van F. (...) die samen met enkele politieagenten poseerde en vijf foto's van verre familieleden en dorpsgenoten die in België wonen en hier een verblijfsstatuut hebben gekregen. Voorts legde u een begeleidend schrijven van uw advocaat neer waarin deze aanhaalde dat u een vrees voor vervolging had vanwege uw lang verblijf in België en waarin werd verwezen naar de veiligheidssituatie in Kabul en andere grote Afghaanse steden en naar de situatie van terugkeerders.

Op 27 februari 2020 werd uw vijfde verzoek om internationale bescherming door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. U tekende beroep aan tegen deze beslissing en op 30 september 2020 werd uw beroep door de RvV verworpen.

Ondertussen was u naar Frankrijk gereisd en diende u er een verzoek om internationale bescherming in op 10 juni 2020 doch u diende terug te keren naar België voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Uw zoon F. (...) was vervolgens ondertussen ook in België toegekomen en heeft op 4 maart 2021 zelf een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend als niet-begeleide minderjarige vreemdeling omdat de taliban hem trachtten te ontvoeren.

Enkele maanden later, op 8 juni 2021, diende ook uw broer K. A. R. (...) een nieuw verzoek om internationale bescherming in, zijn derde. Hij vreest in het kader van zijn huidige verzoek om internationale bescherming om bij terugkeer naar Afghanistan gedood te zullen worden door de taliban. Hij voegt toe dat hij in maart 2018 een tweede keer was teruggekeerd naar Afghanistan, de taliban lucht kregen van zijn aanwezigheid in Afghanistan en bij jullie moeder thuis geweest zijn op zoek naar hem. Vervolgens werd uw zoon – zijn neef F. (...), ontvoerd door de taliban doch kon dezelfde dag bevrijd worden door de overheidstroepen. Voorts gaf ook uw broer aan dat jullie moeder door de taliban werd vermoord daags na de machtsovername.

Zelf diende u op 18 augustus 2021 uw zesde en huidige verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming haalt u aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan vermoord zal worden omwille van dezelfde redenen die u reeds in uw vorige verzoeken om internationale bescherming uiteenzette. Bijkomend haalt u aan dat uw zoon hier is, dat uw broer in 2018 terugkeerde naar Afghanistan en er problemen kreeg met de taliban en dat uw moeder daags na de machtsovername, in casu augustus 2021, door de taliban in de provincie Nangarhar werd vermoord.

Op 12 oktober 2021 werd uw zesde verzoek om internationale bescherming alsook het derde verzoek om internationale bescherming van uw broer K. A. R. (...) ontvankelijk verklaard.

Ter staving van uw huidige en zesde verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: kopie van uw taskara, kopieën van documenten betreffende uw huwelijk, een kopie van de brief van de provinciale raad waarin deze uw problemen bevestigen, kopieën van drie dreigbrieven van de taliban, een kopie en een originele brief van de dorpsouderen waarin deze uw problemen bevestigen, foto's waarop uw moeder te zien op het huwelijksfeest van uw broer alsook na haar dood, foto's en kopieën van documenten betreffende uw vaders werk bij het leger, een kopie van een brief opgesteld door de beveiligers en foto's van de badges van de leden van de ordediensten die u in 2016 beveiligden, foto's van door de taliban omgebrachte dorpsgenoten, tal van foto's waarop u staat afgebeeld samen met personeel van de ordediensten die u beveiligden bij u terugkeer in 2016 en artikelen betreffende de algemene situatie in uw regio van herkomst.

Uw broer K. A. R. (...) legt in het kader van zijn verzoek de volgende documenten: een kopie van zijn Belgische verblijfstitel, een kopie van de taskara en het paspoort van zijn echtgenote alsook van de taskara van zijn zoon en zijn vaccinatiekaart, een brief van hemzelf en u gericht aan het CGVS, enkele foto's van zijn huwelijk in 2016, een foto van zijn zoon, een kopie van de brief van de provinciale raad, een kopie van een bevestigingsbrief van de maliks, kopieën van drie talibanbrieven, een kopie van de dienstkaarten alsook foto's van de personen die instonden voor de beveiliging van zichzelf en u bij jullie terugkeer in 2016, fotokopieën van door de taliban gedode dorpsbewoners uit Ahmadkhel, kopieën van de Franse documenten betreffende zijn vrijwillige terugkeer in 2018, enkele foto's van jullie vader en zijn functie bij de overheid, enkele foto's van jullie overleden moeder, een oude foto van hemzelf met een man genaamd A. (...), een USB-stick met hierop de digitale versie van tal van foto's die hij voorlegt alsook met informatie betreffende de activiteiten en gruwelijkheden van de taliban in het algemeen en tal van informatie betreffende de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan en het gedrag van de taliban in het algemeen.

Op 26 oktober 2022 besliste het CGVS zowel in het kader van uw zesde verzoek om internationale bescherming als in het kader van het derde verzoek van uw broer A. R. (...) en in het kader van het eerste verzoek van uw zoon F. (...) tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 17 november 2022 gingen jullie bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in beroep tegen deze beslissingen.

Ter staving van jullie beroep legden u, uw broer en uw zoon tijdens de beroepsprocedure middels één verzoekschrift volgende bijkomende documenten neer: een getuigenis van J. R. (...) de voormalige voogd van uw zoon d.d. 25/11/2022; een attest van de bokscub betreffende uw zoon d.d. 30/11/2022; verschillende getuigenissen betreffende uw zoon en zijn leven in België; en enkele foto's, getuigenissen en schooldocumenten van uw broer A. R. (...).

Per aanvullende nota d.d. 16 september 2024 leggen u, uw broer en uw zoon de dag van de zitting bijkomend volgende documenten neer:

Met betrekking tot uzelf: Een blanco strafblad; een getuigenis van S. K. S. (...); een getuigenis van H. S. (...); een overzicht van uw loopbaan, uw arbeidsovereenkomst en loonfiches en uw taallessdiploma.

Met betrekking tot uw broer K. A. R. (...): Blanco strafblad, attest schooljaar 2013-2014; attest inschrijving internaat Don Bosco, schooljaar 2013-2014; een overzicht werknemerscarrière, verschillende foto's op zijn werk, een arbeidsovereenkomst en loonfiches; enkele foto's van op school; en enkele getuigenissen van cliënten

Met betrekking tot uw zoon F. (...): Een getuigenis van de beheerder van DPA SRL; een getuigenis van A. D. (...); een leercontract; een vormingsplan en evaluatiedocumenten; een getuigenis van M. C. (...); een getuigenis van S. P. (...); verschillende foto's van uw zoon op de werkvloer; een getuigenissen van N. G. (...), een getuigenis van A. T. (...); een getuigenis van J. H. (...); verschillende schoolrapporten; een diploma DASPA; een getuigenis van A. H. (...); een getuigenis van C. B. (...), een getuigenis van E. B. (...); getuigenissen van leraren en begeleiders, een getuigenis van P. A. (...) en J. G. (...), een getuigenis van H. A. (...), werknemer bij Caritas, een getuigenis van C. C. (...), sociaal assistente bij Caritas, een getuigenis van J. R. (...), psycholoog bij Exil en tevens de vorige voogd van uw zoon; verschillende foto's van activiteiten van het dagelijks leven van uw zoon; een attest van deelname aan sportactiviteiten in clubverband.

Op 14 oktober 2024 vernietigde de RvV de bestreden beslissingen in haar arrest met nummer 314645 omdat het voor de RvV niet mogelijk was om duidelijk zicht te krijgen op uw reële identiteit en nationaliteit, uw regio van herkomst, uw levensloop, uw profiel, uw achtergrond, uw familiale netwerk, de situatie en mogelijke problemen van uw zoon en op de band tussen u, uw broer en uw zoon.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U hebt evenmin een reëel risico op ernstige schade volgens artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aangetoond.

Vooreerst dient te worden verwezen naar het arrest 314645 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 14 oktober 2024 waarin de Raad stelt dat uit het administratief dossier van u blijkt dat u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming op 22 april 2011 bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde geboren te zijn in 1993 en geen kinderen te hebben doch dat in het feitenrelaas in de bestreden beslissing van uw zoon wordt gesteld dat uw zoon geboren is in 2005. Zelf hebt u pas in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming in 2018 verklaard dat u bij uw eerste verzoek werd aangeraden om te zwijgen over uw vrouw en kinderen. Gelet hierop en op het relatief kleine leeftijdsverschil tussen u F. (...), werden er door de Raad ernstige vraagtekens geplaatst bij de uw verklaringen dat u de vader bent van F. (...) alsook bij de verklaringen van F. (...) dat hij uw zoon is. De Raad besloot dat het op grond van de stukken in het rechtsplegingsdossier onmogelijk was om een duidelijk zicht te krijgen op de

reële identiteit (en nationaliteit), regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en mogelijke problemen van F. (...) en op de band tussen F. (...), u en uw broer K. A. R. (...).

Uit het onderzoek van uw verklaringen en uit de inhoud van volgende stukken zoals opgenomen in het administratief dossier blijkt evenwel dat er op dit moment elementen zijn die afdoende toelaten om een duidelijk zicht te hebben op uw familiale achtergrond en levensloop. Immers niettegenstaande u destijds in het kader van uw eerste verzoek d.d. 2010 de Belgische autoriteiten weliswaar trachtte te misleiden door u voor te doen als een niet-begeleide minderjarige vreemdeling, kan gewezen worden op de beslissing van de dienst voogdij (FOD Justitie) destijds d.d. 2010 waaruit bleek dat na een medisch leeftijdsonderzoek door de KU Leuven d.d. 23 december 2010 besloten werd dat u op die datum zeker ouder dan 18 jaar was, waarbij de minimum leeftijd op 20.6 jaar werd gelegd doch dat uw werkelijke leeftijd vermoedelijk hoger, en zelfs voorbij de 21 jaar was. Aldus werd u initieel weliswaar erkend als vluchteling met de Afghaanse nationaliteit en een aannemelijke herkomst uit Surkrod-Nangarhar, doch geenszins werd daarbij ook aangenomen dat u daadwerkelijk minderjarig was. Voorts is uw vaderlijke band met F. (...) aangetoond op basis van het verslag van het ULB-Erasmusziekenhuis d.d. 4 februari 2021 hetgeen door uw advocaat per email werd overgemaakt d.d. 16 december 2024 en waarin gesteld wordt dat het voor 99.9999% zeker is dat u de vader van F. (...) bent.

Verder blijkt uit uw eerste verzoek dat u over een zeer goede geografische kennis beschikte en dat u goed op de hoogte was van de etnische samenstelling en de faciliteiten van uw regio, de prominenten en belangrijke incidenten (CGVS F. (...) d.d.7/9/2011, p.3,4,5,8,9,10). Uw broer bleek eveneens over een zeer goede geografische kennis te beschikken en goed op de hoogte te zijn van de voorzieningen in uw dorp en streek. Daarnaast kon hij geloofwaardige verklaringen afleggen over zijn persoonlijke leefwereld (CGVS K. (...) d.d.6/11/2012, p.4,5,6,7). Gezien de minderjarige leeftijd van uw zoon ten tijde van zijn persoonlijk onderhoud overtuigde hij ook door zijn verklaringen over zijn school, buurdorpen, stammen en zijn levensomstandigheden (CGVS Far. (...) d.d. 22/6/2022, p.6,7,8,9).

Hoewel er destijds niet werd getwijfeld aan uw beweerde regio van herkomst uit Nangarhar – noch aan die van uw broer – kan terzijde nog worden aangestipt dat het belang van de precieze regio van herkomst in de huidige stand van zaken van minder belang is aangezien er geen sprake is van een situatie van willekeurig geweld waarvoor het vaststellen van de precieze regio van herkomst essentieel zou zijn, aangezien de taliban over het ganse grondgebied heersen, en aangezien er evenmin sprake is van vast te omlijnen situaties of regio's waar vervolging om bepaalde redenen eigen aan de specifieke kenmerken van een verzoeker meer of minder plausibel of ernstig zou zijn.

Tot slot blijkt uit het dossier duidelijk dat uzelf, uw broer en uw zoon, los van jullie concrete asielmotieven, geen andere elementen aanbrengen die zouden wijzen op een nood aan bescherming. Evenmin ontwaart het Commissariaat-generaal, vanuit haar samenwerkingsplicht, in jullie geval elementen die gelieerd zouden zijn aan bv. uw levensloop, profiel, herkomst of netwerk en waaruit een nood aan bescherming zou kunnen worden afgeleid.

Voorts dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U hebt evenmin een reëel risico op ernstige schade volgens artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aangetoond.

Zo herhaalt u in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming namelijk uw vrees dat u zal worden gedood door de taliban omwille van de redenen die u in uw eerdere verzoeken om internationale bescherming hebt uiteengezet, te weten het werk en de dood van uw vader (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 12 oktober 2022, CGVS F. (...), p. 18-19) en uw verblijf in België (Verzoekschrift d.d. 15/12/2022, p. 12).

Vooreerst dient in deze verwezen te worden naar de eerdere beslissingen van het CGVS aangaande uw vorige verzoeken om internationale bescherming waarbij uw vluchtelingenstatus werd ingetrokken omdat de geloofwaardigheid van uw persoonlijke vrees – en ook deze van uw broer A. R. K. (...) – fundamenteel werd ondermijnd door jullie terugkeer naar Afghanistan in 2016. Bovendien werd uw beroep bij de RvV in het kader van uw laatste vorige verzoek om internationale bescherming verworpen in het arrest 241729 d.d. 30 september 2020. Bijgevolg staat de beoordeling van uw voorgaande verzoeken definitief vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In deze dient te worden aangestipt dat de verklaringen die u in uw huidige verzoek aflegt betreffende uw vaders werk voor de overheid reeds naar aanleiding van uw vorige verzoeken werden beoordeeld. Ook voor

wat betreft uw terugkeer naar Afghanistan dient te worden aangestipt dat uw huidige verklaringen en voorgelegde documenten in het verlengde liggen van hetgeen u hierover reeds meedeelde in uw vorige verzoeken om internationale bescherming en aldus reeds werden beoordeeld door het CGVS en de RvV. Zo hebt u onder meer in uw eerste volgende verzoek om internationale bescherming (CGVS (...)) reeds tal van foto's voorgelegd waarop u poseert samen met veiligheidspersoneel en met commandant R. (...). Dat u in het kader van uw huidige verzoek alsnog meerdere gelijkaardige foto's voorlegt alsook een brief van commandant S. M. (...) waarin deze zou bevestigen dat hij u beschermde tijdens uw terugkeer in 2016 (CGVS F. (...), p. 13), dient te worden opgemerkt dat deze brief duidelijk een gesolliciteerd karakter heeft daar hij op vraag van uzelf en uw advocaat werd opgesteld (CGVS F. (...), p. 13) hetgeen hem zijn objectieve waarde ontnemt. U hebt in het verleden reeds uitgebreid de mogelijkheden gekregen om aan te tonen waarom u naar Afghanistan bent teruggekeerd, doch uw verantwoordingen werden als ongeloofwaardig beschouwd. Louter op basis van de bijkomende foto's en de gesolliciteerde brief kan u het tegendeel niet aantonen. Uit de bijkomende documenten valt niet zonder meer af te leiden dat u daadwerkelijk beschermd diende te worden. Ook de dienstkaarten van enkele van deze personen tonen op zich niet aan dat zij daadwerkelijk instonden voor uw bescherming. Uw verklaringen betreffende uw terugkeer werden reeds beoordeeld en gezien de brief noch de foto's of de dienstkaarten die u op heden voorlegt enige toegevoegde waarde kan worden toebedeeld, kunnen deze de eerdere beoordeling niet in een andere daglicht plaatsen.

Meer nog, niettegenstaande u in 2018 een tweede, derde en vierde verzoek om internationale bescherming indiende, respectievelijk op 10 februari 2018, 31 mei 2018 en 8 oktober 2018 waarbij u telkenmale naar uw vrees voor de taliban verwees omwille van uw vaders werk en uw verblijf in Europa, blijkt op heden frappant genoeg dat uw broer A. R. (...) in diezelfde periode nog een tweede maal en gedurende een half jaar naar Afghanistan is teruggekeerd (verklaring volgend verzoek F. (...) d.d. 28 september 2021, vraag 13 & verklaring volgend verzoek A. R. (...) d.d. 17 juni 2021, vraag 10). Voorgaande vaststelling is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid en die van uw asielmotieven in het bijzonder.

In uw verzoekschrift tegen de bestreden beslissing die initieel werd genomen in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming wordt aangehaald dat de situatie sinds de machtsovername radicaal veranderd is (verzoekschrift p. 6). Voor wat betreft de situatie na de machtsovername verwijst het CGVS naar de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) waaruit blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. In casu betreft het uw vader, doch hij kwam reeds om het leven in 2008-2009.

Wat uw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden, in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. Uw vader is evenwel reeds in 2008-2009 om het leven gebracht en u haalt verder geen geloofwaardige dergelijke zaken aan. In het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming en in dat van uw broer A. R. (...) dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden nieuwe elementen inzake vervolging vanwege de taliban omwille van uw vaders werk destijds, zijnde in casu de (poging tot) ontvoering van uw zoon F. (...) alsook dat uw moeder daags na de machtsovername door de taliban gedood werd en omdat u via Facebook berichten gekregen heeft van de taliban (verklaring volgend verzoek d.d. 28 september 2021, vraag 13 & CGVS F. (...), d.d. 12 oktober 2022, p. 16 & p. 19).

Aan de ontvoering van uw zoon F. (...) kan geen geloof worden gehecht nu blijkt dat u zelfs niet bij benadering kan aangeven in welk jaar de taliban uw zoon wilden ontvoeren (CGVS F. (...), p. 12). U gokt dat dit in 2019 was omdat hij in 2020 in België is toegekomen hetgeen u vervolgens opnieuw in het midden laat (CGVS F. (...), p. 12). Er kan in alle redelijkheid worden verwacht dat u dergelijke belangrijke gebeurtenis naar plaats en tijd kan situeren, gezien kan verwacht worden dat deze in uw geheugen gegrift zou staan zo zij zich in werkelijkheid zou hebben voorgedaan, te meer u reeds na één of twee dagen – overigens ook frappant dat u dit bijvoorbeeld niet exact weet – in kennis gesteld werd van zijn ontvoering (CGVS F. (...), p. 13). Er kan dan ook niet worden ingezien dat u niet – minstens bij benadering - zou kunnen aangeven wanneer men uw eigen zoon zou hebben trachten te ontvoeren. Uw verantwoording hiervoor, namelijk dat u

omwille van uw eigen problemen niet in staat zou zijn om data te onthouden (CGVS F. (...), p. 12), overtuigt niet. Immers blijkt dat u in uw overige verklaringen wel andere, en afgezet tegen uw zoons ontvoering volstrekt minder ingrijpende gebeurtenissen, in hetzelfde tijdsvlak kan situeren zoals bijvoorbeeld deze betreffende dorpsgenoten die werden omgebracht in het jaar 2018 (CGVS F. (...), p. 13) alsook dat u bepaalde documenten zou zijn kwijtgespeeld bij een verhuis in 2020 (CGVS F. (...), p. 14). Uw broer A. R. (...) weet overigens evenmin wanneer de taliban uw zoon precies wilden ontvoeren. Ook hij gokt dat het 2019 of 2020 was en weet zelfs niet of deze feiten al hadden plaatsgevonden op het moment dat hij zijn vorige en tweede verzoek om internationale bescherming hetgeen d.d. 30 januari 2019 was, indiende (Notities van het persoonlijk onderhoud K. A. R. (...), CGVS A. R. (...), p. 9-10). Ook dit is weinig ernstig. Ook van hem kan wel degelijk verwacht worden dat hij over een dergelijk belangrijk element inzake jullie voorgehouden vrees bij terugkeer minstens kan aangeven wanneer dat heeft plaatsgevonden en al zeker dat hij het chronologisch in tijd kan situeren ten aanzien van zijn eigen verzoeken om internationale bescherming, quod non.

De geloofwaardigheid van de beweerde ontvoering van F. (...) wordt nog verder ondergraven op basis van de bijzonder merkwaardige omstandigheden waarin de taliban uw zoon konden ontvoeren. Immers zijn uw gezinsleden na het vertrek van u en uw broer uit Afghanistan in 2016 verhuisd naar het huis van uw schoonvader en schoonbroers net omwille van jullie vrees voor de taliban en het was bovendien precies omdat F. (...) de volwassenheid naderde, dat u aan uw gezin adviseerde om in te trekken bij uw schoonvader (CGVS F. (...), p. 22). Reeds in 2018, bij uw tweede verzoek om internationale bescherming, haalde u bovendien al aan dat u vreesde voor ontvoering van uw familieleden alsook dat uw kinderen niet buiten konden komen omwille van de onveilige situatie (verklaring volgend verzoek d.d. 7 februari 2018 – vraag 19). Dat uw zoon F. (...) vervolgens toch – en dit bovendien slechts voor enkele tomaten en aardappelen (CGVS F. (...), p. 12) – alleen op pad zou zijn gestuurd, klemt ten eerste met het door u voorgehouden risico op ontvoering en is bijgevolg weinig aannemelijk. U slaagt er bovendien niet in om te overtuigen van het tegendeel. U kon namelijk slechts weinig overtuigend opwerpen dat de winkel waar uw zoon boodschappen deed, niet zo ver was van het huis en dat ze daardoor dachten dat een ontvoering niet zou kunnen gebeuren (CGVS F. (...), p. 22) maar doorgevraagd waarom het op die korte afstand niet zou kunnen gebeuren, herhaalde u slechts dat uw echtgenote noch uzelf zoiets in gedachten hadden (CGVS F. (...), p. 22) hetgeen, zoals reeds vermeld, danig klemt met uw eerdere beweringen naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming. Bovendien zouden de taliban reeds in 2018, toen uw broer K. A. K. (...) nog een tweede keer vrijwillig terugkeerde naar Afghanistan, bij uw moeder aan de deur zijn geweest op zoek naar uw broer (CGVS A. R. (...), p. 12) en blijkt uit beschikbare kaarten dat het dorp Adamkhel, waar uw gezin woonachtig was, in de onmiddellijke omgeving van uw geboortedorp Shamshah-pur gelegen is. In deze context is het eens te meer niet aannemelijk dat u en uw familie er zonder meer vanuit gegaan zouden zijn dat een ontvoering niet zou kunnen plaatsvinden. Aldus slaagt u er niet in de bedenking te weerleggen dat het in het licht van uw eerder voorgehouden vrees voor ontvoering van uw kinderen, niet aannemelijk is dat net uw zoon alleen op pad werd gestuurd voor enkele onbeduidende boodschappen en vervolgens ontvoerd werd.

Een bijkomend element dat de geloofwaardigheid van de poging tot ontvoering van uw zoon verder ondergraaft, ligt in de vaststelling dat u noch uw broer A. R. (...) enig idee blijken te hebben wie, naast een dorpsbewoner genaamd Q. B. (...), de andere twee talibs waren die uw zoon wilden ontvoeren (CGVS F. (...), p. 23 & CGVS A. R. (...), p. 14), noch wat er nadien met deze talibs is gebeurd, behalve dan dat ze werden gearresteerd (CGVS F. (...), p. 23 en CGVS A. R. (...), p. 14). Gevraagd of u hierover informatie hebt trachten te bekomen, kaast u de vraag terug door u af te vragen van wie u dan dergelijke informatie zou kunnen krijgen en deelt u terzake mee dat ze waarschijnlijk naar de gevangenis zullen gestuurd zijn (CGVS F. (...), p. 23). Er zijn nochtans toch enkele voor de hand liggende informatiebronnen die u hier meer informatie over zouden kunnen geven, niet in het minst de politieagenten die u in 2016 naar eigen zeggen beschermden en die vervolgens ook nog eens F. (...) wisten te bevrijden. U werd vervolgens dan ook gevraagd wat uw vrienden bij de politie u hierover verteld hebben doch in uw antwoorden komt u niet verder dan dat ze naar het hoofdkwartier van de politie werden gestuurd en dat de talibs verder hun verantwoordelijkheid niet meer waren (CGVS F. (...), p. 23). Verder bevraagd blijkt nog dat uw familie zich frappant genoeg evenmin verder heeft geïnformeerd bij het politiehoofdkwartier, zij het volgens u omdat ze schrik hebben vanwege mogelijke spionnen (CGVS F. (...), p. 23). Ook uw broer werden gelijkaardige vragen gesteld en ook volgens hem werden de talibs naar het hoofdkwartier van de politie gestuurd waarna de procureur volgens hem een beslissing diende te nemen over hen (CGVS A. R. (...), p. 14), maar wat die beslissing was, kon hij evenmin meedelen (CGVS A. R. (...), p. 14). Jullie antwoorden en verantwoordingen zijn in het geheel niet overtuigend. In het licht dat jullie voorhouden op goede voet te staan met de commandanten R. (...) en S. M. (...) (CGVS F. (...), p. 5 & CGVS A. R. (...), p. 11) die jullie ook beschermden in 2016, die ook uw zoon konden bevrijden en die een brief ter ondersteuning schreven (CGVS F. (...), p. 11) is het namelijk niet in de zien dat u noch uw broer niet minstens enige bijkomende informatie zouden verkregen kunnen hebben over de verdere afhandeling van de ontvoering van uw zoon en hetgeen er met de ontvoerders van de taliban is gebeurd. In alle redelijkheid zou kunnen verwacht worden dat dergelijke commandanten bij de politie, die zo welwillend waren om voor u een brief ter staving van uw asielprocedure te schrijven, u in deze toch ook het

een en ander zou konden meedelen over hetgeen er met de talibs is gebeurd die u, uw broer en zoon naar het leven staan, en dit – zeker gezien u zogenaamd op hen vertrouwd voor uw bescherming – nog los van het risico dat er mogelijks spionnen binnen het politieapparaat actief zijn of waren. De vaststelling dat u niet over bovenstaande informatie beschikt alsook dat de redenen waarom u hierover niet beschikt, allerminst overtuigen terwijl het om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging en die van uw broer en zoon, betreft een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming wordt immers verwacht dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Verwacht mag worden dat u zich dan ook uitgebreid informeert, minstens tracht te informeren, over de actoren die u te vrezen hebt bij terugkeer.

Waar u in dit verband verschillende documenten voorlegt, blijkt uit informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) en ter ondersteuning van een verzoek om internationale bescherming kunnen ze enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van waarschijnlijke en coherente verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. De door u neergelegde documenten slagen er dan ook niet in een ander licht te laten schijnen op het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen in het kader van uw voorgaande verzoeken en onderhavig verzoek. Waar u terzake kopieën van talibanbrieven voorlegt (CGVS F. (...), p. 9) en u hierover verklaart dat de taliban een week na de ontvoering van F. (...) een eerste brief achterlieten (CGVS, p. 11, p. 13) dient bovendien te worden vastgesteld dat u deze brief nooit hebt vermeld in uw vorige verzoek om internationale bescherming in 2020 waarin u nochtans wel al de ontvoering van uw zoon aanhaalde (verklaring volgend verzoek d.d. 18 februari 2020, vraag 13). Hiermee geconfronteerd kan u slechts meedelen dat u niet weet waarom u het bestaan van de brief niet hebt aangehaald (CGVS F. (...), p. 13). Van een verzoeker om internationale bescherming die meent te moeten vrezen voor zijn veiligheid of leven in zijn land van herkomst kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij de autoriteiten in het land van toevlucht van wie hij de bescherming inroept, in casu de Belgische asielinstanties, spontaan, onmiddellijk en volledig inlicht over de ware toedracht van de feiten. Dat u deze brief niet hebt voorgelegd noch hebt vermeld in uw vorige verzoek om internationale bescherming terwijl aangenomen kan worden dat u toch al op de hoogte moet zijn geweest van het bestaan ervan, ondermijnt bijkomend het geloof van de voorgehouden ontvoering en ontnemt de brief ook van elke waarde waarbij bovendien hoe dan ook nog dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten, om bewijskrachtig te zijn, hoe dan ook dienen te kaderen in geloofwaardige verklaringen hetgeen in casu geenszins het geval is. Deze brief samen met de twee andere brieven die na de dood van uw moeder zouden zijn opgestuurd betreft een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Dit geldt bovendien voor alle kopieën die u neerlegt. Ook waar u een kopie voorlegt van de brief van de provinciale raad (CGVS F. (...), p. 11), dient opgemerkt dat deze duidelijk een gesolliciteerd karakter heeft, hetgeen hem van zijn objectieve bewijswaarde ontdoet. Daarenboven blijkt het een louter algemene bevestiging te zijn van het gegeven dat u, uw broer A. R. (...) en uw zoon F. (...) problemen hebben (CGVS F. (...), p. 11) doch over de ontvoering van F. (...) wordt er in het geheel niets concreets vermeld in hun brief, niettegenstaande het dus de overheid was die uw zoon heeft kunnen bevrijden van de beweerde (poging tot) ontvoering door de taliban. Dat dergelijk feit achterwege gelaten wordt in de brief mag wederom ten zeerste verwonderen. Waar u een kopie neerlegt van een brief van de dorpsouderen met nummers 15683428 en een origineel met nummer 094194, dient vastgesteld dat u reeds een dergelijke brief met nummer 7066793 had voorgelegd in het kader van uw vierde verzoek om internationale bescherming in 2018. Ook inzake deze huidige brieven dient te worden opgemerkt dat deze een uiterst gesolliciteerd karakter vertonen. U blijft bovendien bijzonder vaag voor wat betreft deze twee nieuwe brieven. Gevraagd of het twee verschillende brieven zijn, antwoordde u aarzelend en onzeker dat u denkt dat deze twee van de laatste keer zijn en dat u niet weet of u ze reeds hebt voorgelegd. Hierbij geeft u verder ook een onduidelijke uitleg dat u bij een verhuis in 2020 verschillende documenten zou zijn kwijtgeraakt (CGVS F. (...), p. 14), hetgeen weinig relevant is aangezien u de twee brieven immers voorlegt. In alle redelijkheid mag hoe dan ook van u verwacht worden dat u concreet en met zekerheid kan weergeven welke brieven wanneer door de dorpsouderen zijn opgesteld en dat u ze spontaan en onmiddellijk voorlegt indien u aan de hand daarvan wilt aantonen dat uw problemen met de taliban geloofwaardig en actueel zouden zijn. Ook bijzonder merkwaardig is dat uw broer A. R. (...) maar één brief van de maliks voorlegt, namelijk deze met nummer 15683428, en hij hierover verklaart dat deze brief dateert van 2019 (CGVS A. R. (...), p. 9). In deze is het frappant dat u in 2018 een eerste brief met nummer 7066793 voorlegde in het kader van uw vierde verzoek om internationale bescherming, doch dat u in oktober 2019 naar aanleiding van uw vijfde verzoek om internationale bescherming geen brief van de ouderen voorlegde terwijl A. R. (...) nochtans verklaarde dat deze met nummer 15683428 reeds geschreven was in 2019. Uit de vertaling van deze brief blijkt bovendien dat hierin, zij het uiterst vaag, wel bevestigd wordt dat uw zoon werd ontvoerd

(vertaling brief Maliks). Zo het een authentieke brief zou zijn en de ontvoering van uw zoon ter sprake kwam, mag het wederom verwonderen dat u deze brief nooit eerder voorlegde.

De getuigenissen van S. K. S. (...) en H. S. (...), twee Afghaanse mannen woonachtig in België, dewelke u in het kader uw beroep hebt neergelegd bij de RvV (aanvullende nota d.d. 16 september 2022, stuk 32 & 33) geven voorts enkel een summier overzicht van uw vluchtrelaas en terugkeer in 2016. Documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag kunnen enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van waarschijnlijk en coherente verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Bovendien kan op geen enkele manier de waarachtigheid van deze getuigenissen worden geleverd, noch kan hieruit enige concreet element worden afgeleid dat een ander licht op bovenstaande argumentatie kan werpen.

Op basis van voorgaande hebt u niet aangetoond noch aannemelijk weten maken dat F. (...) door de taliban zou zijn ontvoerd voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan.

Naast voorgaande kan er evenmin geloof gehecht worden aan het tweede nieuwe element dat u in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming hebt opgeworpen, te weten de dood van uw moeder daags na de machtsovername en door toedoen van de taliban.

Zo is het uiterst merkwaardig dat de taliban daags na de machtsovername van Nangarhar bij uw moeder zouden zijn geweest op zoek naar uw zoon, naar u en naar uw broer A. R. (...) (CGVS F. (...), p. 7 & 8). Immers was u reeds in 2016 terug uit het land vertrokken en zouden ze op de hoogte geweest zijn dat uw broer A. R. (...) in 2018 nogmaals was teruggekeerd (CGVS A. R. (...), p. 12). Dat de taliban vervolgens na zoveel tijd, daags na de overname, opnieuw en met een zestal aan de deur van uw moeder zouden hebben gestaan, is dan ook merkwaardig. Bovendien beweren dat deze talibs degene waren die eerder naar aanleiding van de ontvoering van F. (...) werden gearresteerd doch op het moment van de machtsovername werden vrijgelaten, is niet meer dan een blote en overigens ongeloofwaardige bewering van uw broer (CGVS A. R. (...), p. 10) aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de ontvoering van F. (...) en dus ook niet aan het gegeven dat er drie talibs daarom werden gearresteerd. Dat ze vervolgens vrijgelaten werden waarna ze zich gewroken zouden hebben op uw moeder is aldus evenmin geloofwaardig.

Daarenboven bent u ook niet coherent doorheen uw verschillende verklaringen betreffende de dood van uw moeder. Waar u bij de DVZ immers nog aangaf dat uw moeder is gestorven nadat het huis werd beschoten maar dat u niet precies wist hoe ze gestorven was noch welke dag het exact was (verklaring Volgend Verzoek DVZ, d.d. 28 september 2021, vraag 13) blijkt later uit uw verklaringen en die van uw broer A. R. (...) op het CGVS plotsklaps dat daags na de machtsovername zes talibs aan de deur kwamen, dat er een discussie uitbrak, dat uw moeder één van de talibs bij de kraag nam, dat die haar vervolgens achteruit duwde waarna een andere talib haar met vier kogels neerschoot (CGVS F. (...), p. 7-8 & p. 18; CGVS A. R. (...), p. 11). Het is opmerkelijk dat u in september 2021 dergelijke concrete informatie nog niet zou geweten hebben indien u reeds op de dag zelf door uw schoonbroer in kennis gesteld van het overlijden van uw moeder (CGVS F. (...), p. 24). Men zou verwachten dat in dergelijk eerste gesprek minstens de omstandigheden waarin ze werd gedood aan bod waren gekomen. Te meer aangezien Jalalabad is gevallen op 15 augustus 2021 waardoor de taliban uw moeder dus om het leven gebracht zou hebben op 16 augustus 2021 en u dit gesprek met uw schoonbroer hebt gehad op 17 augustus 2021 en aldus nog ruim voor uw verklaringen d.d. 28 september 2021 op de DVZ, kan aangenomen worden dat u op het ogenblik van uw verklaringen op de DVZ op de hoogte was of kon en moest zijn van de precieze omstandigheden waarin uw moeder om het leven gebracht werd. Bijgevolg kan het niet overtuigen dat u en uw broer tijdens jullie onderhoud op het CGVS plots een gelijklopend en gedetailleerd relaas over haar dood weten mee te delen terwijl u bij de DVZ nog volstrekt vage omstandigheden schetste betreffende uw moeders dood. Voorgaande bevindingen ondergraven volstrekt de geloofwaardigheid als zou uw moeder door de taliban zijn omgebracht daags na de machtsovername.

Waar u in dit verband foto's voorlegt met hierop het dode lichaam van uw moeder (CGVS F. (...), p. 7), dient te worden opgemerkt dat het CGVS op zich niet betwist dat uw moeder mogelijks is overleden. Wel wordt betwist dat ze op gewelddadige wijze werd omgebracht door de taliban. De foto die u voorlegt, kan deze bevinding niet in een ander daglicht plaatsen. Immers kan uit de foto niet afgeleid worden hoe uw moeder om het leven is gekomen, laat staan op een gewelddadige wijze en door toedoen van de taliban. Dergelijke documenten hebben bovendien een ondersteunende functie en dienen te kaderen in aannemelijke en geloofwaardige verklaringen hetgeen hier niet het geval is. De foto vermag geenszins om een ander licht te werpen op uw ongeloofwaardig bevonden relaas.

In zijn verzoekschrift doet uw raadsman de beoordeling van het CGVS af als te subjectief, uitgaande van persoonlijke en intuïtieve veronderstellingen van een context die enkel werd beoordeeld op basis van de mate waarin jullie relaas logisch of aannemelijk is en er amper rekening werd gehouden met de algemene Afghaanse context en specifieke, zeer verschillende culturele context. Nog los dat hij geenszins verduidelijkt

wat hij bedoelt met de zeer verschillende culturele context laat staan op welke manier en waar deze concreet bijkomend in rekening kan worden gebracht, verwijst hij met betrekking tot uw moeders dood louter naar algemene landeninformatie waaruit blijkt dat de taliban daags na de machtsovername huiszoekingen deden hetgeen jullie verklaarden en waaruit hij concludeert dat zij door hen om het leven werd gebracht en deze informatie aldus jullie relaas en gegronde vrees bevestigt (verzoekschrift, p. 11). Dit is niet ernstig. De geloofwaardigheid van uw relaas werd beoordeeld op basis van jullie verklaringen, de context die jullie zelf schetsten en de vaststellingen hieromtrent onder andere doorheen uw vorige verzoeken. Dat uw verhaal past in algemene landeninformatie is op zich niet voldoende om aan te tonen noch aannemelijk te maken dat u een gegronde vrees hebt. Het zijn uw persoonlijke omstandigheden waaruit kan afgeleid worden of u, gezien de beschikbare landeninformatie, een gegronde vrees bij terugkeer hebt. In casu blijkt dit niet het geval.

Naast de dood van uw moeder en de ontvoering van uw zoon F. (...) haalt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS nog aan dat u na de dood van uw moeder en op uw vorige Facebookaccount meerdere berichten hebt ontvangen van de taliban waarin u bedreigd werd (CGVS F. (...), p. 8 en p. 19). Ook uw broer A. (...) verwijst tijdens zijn onderhoud naar deze berichten (CGVS A. R. (...), p. 12). Hieraan kan echter evenmin enige geloof worden gehecht.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u en uw broer tegenstrijdige verklaringen aflegden over deze berichten. Zo werd u gevraagd wanneer u deze had ontvangen waarop u aangeeft dat dit na de dood van uw moeder was, en aldus na de machtsovername, doch dat u verder niet weet wanneer u ze precies kreeg (CGVS F. (...), p. 20). Uw broer A. R. (...) van zijn kant verklaarde echter dat de berichten dateerden van zowel voor als na de val van het land (CGVS A. R. (...), p. 13). Het zou gaan om een tiental berichten, maar hoeveel voor de val en hoeveel erna kan hij niet zeggen (CGVS A. R. (...), p. 13). De vaststelling dat u bovendien hebt nagelaten deze berichten te vermelden tijdens uw onderhoud op de DVZ alsook dat u en uw broer afwijkende verklaringen afleggen over de periode waarin jullie dergelijke berichten kregen, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende deze berichten. Daarenboven hebt u geen van deze berichten bewaard (CGVS F. (...), p. 20) en ook A. R. (...) heeft deze overigens gewist (CGVS A. R. (...), p. 13). Gevraagd waarom u deze niet hebt bijgehouden, deelt u mee dat u angst had voor de gevolgen voor uw familie indien u zou reageren (CGVS F. (...) p. 20), hetgeen uiteraard geen verantwoording is waarom u de berichten niet hebt bewaard. Geenszins verwacht iemand dat u daarom ook zou moeten reageren. A. R. (...) verklaart dan weer dat hij ze niet heeft bijgehouden omdat hij bang was dat indien deze hier in België zouden gezien worden, dat ze een gevaar voor hem zouden betekenen (CGVS A. R. (...), p. 13), hetgeen weinig ernstig is. U bent toe aan uw zesde verzoek om internationale bescherming en A. R. (...) is aan zijn derde verzoek toe waardoor in alle redelijkheid kan worden aangenomen dat jullie zich terdege bewust zijn van het gegeven dat dergelijke documenten van groot belang kunnen zijn ter staving van verder volstrekt blote beweringen. Aldus valt hoegenaamd niet in te zien dat u noch A. R. (...) niet minstens deze berichten hebben bijgehouden of afgeprint en voorgelegd. Dat jullie dergelijke berichten zouden hebben ontvangen, zijn dan ook niet meer dan blote beweringen die u noch A. R. (...) weten hard te maken. Hier kan ten overvloede nog aan worden toegevoegd dat u verklaart dat deze berichten toegekomen zijn op uw facebookprofiel 'F. S. (...)' hetwelk u na deze berichten hebt afgesloten waarna u een nieuw en uw huidige profiel 'Z. D. (...)' hebt aangemaakt (CGVS F. (...), p. 8). Het eerste afgesloten profiel kon vermoedelijk worden teruggevonden doch hieruit valt niet af te leiden dat u bedreigd werd. Het eerste bericht dat u plaatste dateert van 10 april 2017, het laatste bericht dat u plaatste dateert van 25 december 2021. Bovendien blijkt dat het profiel 'Z. D. (...)' reeds in 2014 actief was, waardoor er bijkomend de nodige bedenkingen rijzen bij uw bewering dat u na – en omwille van – deze berichten het oude facebookprofiel hebt afgesloten en het 'nieuwe' hebt aangemaakt.

Dat de taliban in 2018, toen uw broer A. R. (...) een tweede maal vrijwillig was teruggekeerd naar Afghanistan, opnieuw bij uw moeder zouden zijn langs geweest met de vraag waar hij zich bevond (CGVS A. R. (...), p. 12) is eveneens niet meer dan een blote en in het licht van al het voorgaande weinig geloofwaardige bewering. Het feit dat uw broer in 2018 vrijwillig nog een tweede keer terugging naar Afghanistan klemt sowieso al met jullie voorgehouden vrees gedood te worden bij terugkeer. Frappant genoeg is bij deze terugkeer in 2018 plots ook geen sprake meer van enige bescherming door de politiediensten (CGVS A. R. (...), p. 12). Gegeven jullie verklaringen betreffende de omstandigheden waarin jullie konden terugkeren in 2016 mag het verbazen dat uw broer in 2018 gedurende zes maanden in de mogelijkheid was om te reizen naar familieleden in verschillende dorpen (CGVS A. R. (...), p. 12). Immers indien de taliban dermate snel op de hoogte zouden zijn gekomen van zijn aanwezigheid in de regio en ze hem daadwerkelijk tot doelwit zouden hebben uitgekozen, valt moeilijk in te zien dat hij gedurende zes maanden uit hun handen kon blijven indien hij bij naaste familieleden zoals jullie zus en zijn schoonbroer zou hebben verbleven en dit steevast zonder enige bescherming (CGVS A. R. (...), p. 12). Dat de taliban slechts éénmalig bij uw moeder geweest waren om te vragen waar uw broer was (CGVS A. R. (...), p. 12) doch verder geen actie hadden ondernomen en ze bij geen andere familieleden waren langsgegaan, zelfs niet terug bij uw moeder teneinde hem te zoeken en aan te treffen (CGVS A. R. (...), p. 15), is hoogst eigenaardig indien ze wisten dat hij was teruggekeerd en zich ergens in de omgeving schuilhield. Gezien u reeds aanhaalde dat de taliban over spionnen beschikken, mag worden aangenomen dat het voor hen niet al te

moeilijk moet zijn geweest om uw broer zijn whereabouts te ontdekken. Wanneer A. R. (...) met deze bedenking geconfronteerd werd, kon hij slechts aanhalen dat ze misschien nog verder gezocht hebben (CGVS A. R. (...), p. 15), hetgeen niet overtuigend is. Indien de taliban nog verder gezocht zouden hebben, kan in alle redelijkheid verwacht worden dat hij kon aangeven waar, wanneer en op welke manier ze naar hem op zoek geweest waren. Alzo kan er dus niet het minste geloof gehecht worden aan de bewering dat de taliban ook in 2018 naar hem op zoek waren.

Het geheel van bovenstaande elementen doet besluiten dat u en uw broer A. R. (...) er niet in geslaagd zijn te overtuigen dat jullie problemen met de taliban op basis van de aangehaalde nieuwe elementen voor en na de machtsovername actueel en alsnog geloofwaardig zijn. Hieruit volgt ook dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan de asielmotieven van uw zoon F. (...).

Het loutere feit dat u, uw broer en uw zoon een familielid zijn van een vroeger lid van het ANSF, in casu uw overleden vader, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Waar uw advocate in haar opmerkingen naar aanleiding van uw onderhoud en dit van uw broer nog opmerkte dat het feit dat jullie broer R. (...), die tolkte voor de buitenlanders en die nu vermist is, een bekomend element is waaruit uw gegronde vrees moet blijken (CGVS A. R. (...), p. 17 – opmerkingen advocaat naar aanleiding van zowel het onderhoud van Q. F. (...) als van A. R. (...), CGVS F. (...), p. 25 & CGVS A. R. (...), p. 17) dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid ervan wordt onderuit gehaald doordat jullie tegenstrijdige verklaringen afleggen over hetgeen er met jullie oudere broer R. (...) is gebeurd. In voorgaande volgende verzoeken had u namelijk aangegeven dat hij gedood werd (verklaring volgend verzoek d.d. 7 februari 2018) terwijl u op heden in het kader van uw persoonlijk onderhoud in uw zesde verzoek om internationale bescherming duidelijk en ondubbelzinnig verklaarde dat hij is verdwenen en dat u sindsdien geen informatie meer heeft over hem (CGVS F. (...), p. 21). Dit is moeilijk in te zien. Ook A. R. K. (...) bevestigde dat jullie broer R. (...) door de taliban werd meegenomen en er tot nu toe geen informatie is over hem (CGVS A. R. (...), p. 11) terwijl hij zich later wel laat ontvallen dat hij gestorven is (CGVS A. R. (...), p. 14). Zoals uw advocate aanhaalde, zou het wedervaren van uw oudste broer R. (...) kunnen beschouwd worden als een kernelement in jullie vrees daar hij tot dezelfde familie behoort. Aldus mag verwacht worden dat u en uw broer ten allen tijde coherente verklaringen hierover afleggen, niet in het minst of de man al dan niet gestorven is. De vaststelling dat dit geenszins het geval blijkt, is wederom een aanwijzing dat er weinig geloof kan worden gehecht aan jullie asielrelaas.

Tot slot wordt door jullie opgeworpen dat er elementen voorhanden zijn waaruit besloten kan worden dat jullie mentaliteit is veranderd en jullie in geval van terugkeer naar Afghanistan zonder twijfel gepercipieerd zullen worden als verwesterd (verzoekschrift, p. 12).

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>, de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en de SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de

beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot meerderjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, daar reeds gehuwd was en kinderen had en dat u in 2016 nog bent teruggekeerd. Hieruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen, alsook dat deze u nog steeds bekend zijn.

Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit uw verklaringen. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van zelfs 15 jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse

waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, daar blijkt dat u en uw broer nog zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Voor wat betreft uw leven in België wordt verder in het verzoekschrift opgeworpen dat uit attesten blijkt dat u er bewust voor gekozen heeft om uw zoon te laten opgroeien in een Westers/Belgisch kader, door een Belgische, vrouwelijke voogd wat zou wijzen op een groot vertrouwen in en grote openheid naar de Westerse waarden alsook dat u reeds sedert 2010 in Belgisch verblijft hetgeen onvermijdelijk gepaard zou gaan met een gewijzigde mentaliteit en levensvisie en dat u de Franse taal beheerst (verzoekschrift, p. 18). Inzake deze bewering dat u er bewust voor zou gekozen hebben om uw zoon als niet-begeleide minderjarige te laten begeleiden door een vrouwelijk voogd, klemmt deze voorstelling van de feiten danig met de informatie uit een email d.d. 2021 van de toenmalige voogd van uw zoon waarin zij stelt dat zij voogd werd nadat u het land zou hebben verlaten en uw zoon alleen hebt achtergelaten. Geenzins blijkt uit deze mail van de voogd destijds dat uw zoon door een vrouwelijke voogd werd begeleid uit een bewuste keuze voor de Westerse waarden. Dit op heden voorwenden als element van uw openheid naar Westerse waarden is dan ook niet dienstig.

Voor wat betreft uw gewijzigde mentaliteit en levensvisie wordt verder geenzins geconcretiseerd op welke manier uw mentaliteit en levensvisie zouden zijn veranderd. Evenmin kan dit worden afgeleid uit uw sociale media. Uit de berichten die u de afgelopen jaren postte op het facebookprofiel 'Z. D. (...)' kan niet afgeleid worden dat u doorheen uw verblijf een Westerse levensstijl hebt aangenomen of dat uw levensvisie is veranderd, wel in tegendeel. Uw contacten betreffen quasi allemaal Afghanen, u staat regelmatig in Afghaanse traditionele klederdracht afgebeeld en post – ook recent – religieuze, islamitische video's van Afghaanse geestelijken o.a. d.d. 22 februari 2025 van Mufti Rafi Ullah Wisal. Hieruit blijkt eerder een hechte connectie met de religieuze, traditionele Afghaanse waarden dan met de Westerse.

De u gedurende uw verblijf in België ondertussen de Franse taal heeft geleerd en waartoe u ter staving een certificaat voorlegt (aanvullende nota d.d. 16 september 2022, stuk 36), wordt dit niet betwist doch is het op zich geenzins een aanwijzing dat u Westerse waarden zou hebben geïnternaliseerd noch dat u zich bij terugkeer naar Afghanistan niet opnieuw zou kunnen bedienen van het Pashtu waarin u ook in het kader van uw huidige verzoek nog werd gehoord door de DVZ en het CGVS d.d. oktober 2022.

Dat u gedurende uw verblijf in België af en toe arbeid hebt verricht zoals blijkt uit het overzicht van uw betaalde arbeid, de arbeidsovereenkomst voor N. L. (...) en de loonfiches dewelke u toevoegde in het kader van uw beroep voor de RvV (aanvullende nota d.d. 16 september 2022, stuk 34-35) volstaat ook dit op zich niet teneinde aan te nemen dat u door uw werk in een carwash waarden zou hebben geïnternaliseerd die ingaan tegen de door de taliban vormgegeven Afghaanse waarden en normen dermate dat er in uw hoofde sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen.

Waar verder zonder meer werd geponeerd dat jullie bij terugkeer niet meer voldoende vertrouwd zullen zijn met de Afghaanse religieuze, culturele en maatschappelijke gebruiken en normen en dus niet in staat zullen zijn om het spel te spelen (Verzoekschrift, p. 19), kan ten eerste nergens uit blijken waarom u niet meer voldoende vertrouwd zou zijn met de Afghaanse religieuze, culturele en maatschappelijke gebruiken en normen, wel in tegendeel (supra). Bovendien wordt naast al het voorgaande hierbij ook volledig voorbij gegaan aan het gegeven dat u in 2016 bent teruggekeerd, uw broer zowel in 2016 en 2018 is teruggekeerd – onder meer om te gaan huwen – en dit allemaal niettegenstaande jullie respectievelijk al sedert 2010 en 2012 in België verblijven. Het mag een raadsel wezen op welke manier u toen na al die jaren verblijf in België wel nog voldoende vertrouwd zouden zijn met de Afghaanse levenswijze doch plotsklaps niet meer. Voorts wordt niet geconcretiseerd welke strenge sociaal-religieuze richtlijnen van de taliban in deze dan precies van toepassing zouden zijn op jullie als volwassen Afghaanse mannen van Pathaanse afkomst.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024 CG_AFG_Final.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024	CG_AFG_Final.pdf)) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLEED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter

door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in

2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanit

[arian dev](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

De overige documenten die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming bij het CGVS en tijdens de beroepsprocedure voor de RvV hebt neergelegd, vermogen niet om bovenstaande beoordeling te wijzigen.

De kopie van uw taskara hebt u reeds voorgelegd in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming en heeft weinig waarde gezien de reeds aangehaalde beschikbare informatie over Afghaanse documenten alsook het gegeven dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboortjaar.

De kopieën van uw huwelijksdocumenten hebt u reeds voorgelegd in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming en hebben verder geen invloed op de beoordeling van uw asielmotieven.

Waar u tevens enkele foto's voorlegt betreffende uw vaders werk als commandant dient opgemerkt te worden dat het werk van uw vader als commandant al werd beoordeeld in het kader van uw voorgaande verzoeken om internationale bescherming. Enkele hiervan hebt u reeds in het kader van uw eerste verzoek om

internationale bescherming voorgelegd. De man is bovendien gestorven in 2008-2009 waardoor de nieuwe documenten die u over zijn werk voorlegt, evenmin als een nieuw element kunnen tellen.

De foto's waarop uw moeder te zien is op het huwelijksfeest van uw broer in 2016 werden reeds beoordeeld in het kader van de intrekkingbeslissing in 2017. Het huwelijk van uw broer heeft bovendien geen uitstaan met uw voorgehouden problemen met de taliban en kunnen ook geen ander licht werpen op de ongeloofwaardig bevonden nieuwe elementen in het kader van uw huidige verzoek.

De foto's van door de taliban omgebrachte dorpsgenoten en artikelen betreffende de algemene situatie in uw regio van herkomst die zowel door u als door A. R. (...) werden voorgelegd, hebben op zich geen uitstaan met uw persoonlijke problemen met de taliban noch met die van uw broer A. R. (...) en kunnen de geloofwaardigheid ervan dan ook niet onderschrijven. Uit niets blijkt de oorzaak van deze sterfgevallen, noch blijkt hieruit enige band met uw asielmotieven. De artikelen betreffende de algemene veiligheidssituatie slagen er niet in de beoordeling van het CGVS zoals hierboven weergegeven om te buigen.

De documenten die uw broer bijkomend heeft voorgelegd kunnen evenmin vermogen om een ander licht te werpen over voorgaande beoordeling. Zijn Belgische verblijfskaart, de kopieën van de taskara van zijn echtgenote en zoon alsook van het paspoort van zijn echtgenote en de vaccinatiekaart van zijn zoon, de foto van zijn zoon en de foto van hemzelf samen met een man genaamd A. (...) hebben geen uitstaan met de jullie voorgehouden vrees voor de taliban en kunnen de geloofwaardigheid ervan niet onderbouwen. De Franse documenten inzake zijn vrijwillige terugkeer naar Afghanistan in 2018 kunnen evenmin de beoordeling veranderen, wel in tegendeel. Het loutere gegeven dat uw broer in 2018 een tweede maal vrijwillig terugkeerde naar Afghanistan, klemmt met jullie voorgehouden vrees bij terugkeer gedood te zullen worden. De USB-gegevensdrager die hij voorlegt, bevat acht mappen met documenten en foto's die jullie al hebben voorgelegd alsook twee videofragmenten van zijn huwelijk en screenshots van algemene Facebookberichten en filmpjes over de taliban en hun activiteiten. Nergens uit deze berichten en filmpjes blijkt een link met jullie persoonlijke problemen waardoor die evenmin een ander licht kunnen werpen op bovenstaande beoordeling.

De brief aan het CGVS die werd opgesteld door u en uw broer heeft inhoudelijk betrekking op de moeilijkheden die jullie in België kennen nadat jullie status werd ingetrokken en niet op jullie voorgehouden problemen in Afghanistan. Bijgevolg hebben ze geen invloed op de huidige, toekomstgerichte beoordeling van uw vrees bij terugkeer naar Afghanistan.

De documenten die u in het kader van uw beroepsprocedure hebt neergelegd, die op u betrekking hebben en die nog niet werden besproken (in casu stuk 36 aanvullende nota d.d. 16/09/2022) kunnen bovenstaande beoordeling evenmin wijzigen. Uw blanco strafblad toont aan dat u in België geen veroordelingen hebt opgelopen doch heeft geen uitstaan met de beoordeling van uw vrees bij terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die wordt genomen ten aanzien van tweede verzoeker – i.e. de broer van eerste verzoeker – luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtun origine te zijn. U bent geboren op (...) 1996 in het dorp Shamshapur, gelegen in Surkrod district in de provincie Nangarhar. Uw vader, Q. K. (...), werkte voor de Afghaanse veiligheidsdiensten. In 1387 (= 2008-2009 in de Gregoriaanse kalender) wordt uw vader benoemd tot hoofd van de politie in het district Chaparhar. Uw vader overleed in datzelfde jaar bij een explosie van een berm bom. Uw oudste broer, R. (...), werkte als tolk voor de Amerikaanse troepen en werd ontvoerd door de taliban. Uw tweede broer, F. Q. (...), ontvluchtte Afghanistan, kwam naar België en werd hier op 16 september 2011 erkend als vluchteling. De Taliban zou ook geprobeerd hebben u te rekruteren. U verliet Afghanistan vervolgens ook en kwam naar België. Op 9 november 2012 werd u de vluchtelingenstatus toegekend.

Op 14 april 2017 nam het CGVS een beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatus en die van uw broer F. (...), omdat jullie waren teruggekeerd naar Afghanistan. Op 9 juni 2016 werden jullie op de luchthaven van Düsseldorf namelijk tegengehouden bij de Duitse grenscontrole. Jullie zouden al op 25 april 2016 naar Kabul gereisd zijn via Istanbul. U verklaarde dat u naar Afghanistan terugkeerde omdat uw moeder ziek was en u haar wilde bezoeken in het ziekenhuis in Kabul. Aan dit beweerde motief voor uw terugkeer naar Afghanistan

kon echter geen geloof worden gehecht, aangezien uw verklaringen hieromtrent niet konden overtuigen. Het Commissariaat-Generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van uw oorspronkelijke vluchtrelaas fundamenteel werd ondermijnd door de vaststelling dat u terugkeerde naar Afghanistan. Daarnaast oordeelde het Commissariaat-Generaal dat de hoofdstad Kabul voor u een veilig en redelijk vestigingsalternatief vormt in het kader van een eventueel reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U keerde in 2018 een tweede maal terug naar uw land van herkomst doch beweerde initieel van niet en u deed op 30 januari 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming. U verwees naar uw oorspronkelijke problemen en herhaalde in 2016 teruggekeerd te zijn naar Kabul omdat uw moeder ziek was. U stelt echter plotsklaps dat u slechts twee dagen in Kabul hebt gebleven en daarna naar het district Surkhrod ging om er te trouwen met K. F. (...). U voegde toe dat u ondertussen een zoon hebt genaamd K. A. M. (...). U voegde eveneens toe dat u in 2017 nog gedurende anderhalve maand in Islamabad (Pakistan) hebt verbleven. Ter staving van uw volgend verzoek legde u volgende documenten voor: vijftien foto's van uw huwelijk, uw Belgische reisdocument, uw Belgische verblijfsvergunning en uw taskara. Op 27 juni 2019 werd dit verzoek door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. U ging niet in beroep.

Uw neef, F. (...), de zoon van uw broer Q. F. (...) was ondertussen in België toegekomen en heeft op 4 maart 2021 zelf een verzoek om internationale bescherming ingediend als niet-begeleide minderjarige vreemdeling omdat de taliban hem trachtten te ontvoeren.

Zelf diende u op 8 juni 2021 uw derde en huidige verzoek om internationale bescherming in. Bij uw terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. Ditmaal geeft u aan in 2018 wel nogmaals naar Afghanistan te zijn teruggekeerd en dat wanneer u destijds, in maart 2018, terugkeerde naar Afghanistan, u gedurende een vijf à zestal maanden bij verschillende familieleden hebt verbleven waarbij de taliban lucht kregen van uw aanwezigheid in Afghanistan en bij uw moeder thuis geweest zijn op zoek naar u. Nadat u Afghanistan opnieuw verlaten had, werd uw neef F. (...), de zoon van uw broer F. (...), ontvoerd door de taliban doch kon dezelfde dag bevrijd worden door de overheidstroepen. Voorts werd bijkomend uw moeder door de taliban vermoord daags na de machtsovername.

Ook uw broer F. (...) diende, op 18 augustus 2021, opnieuw een verzoek om internationale bescherming in, zijn zesde en huidige verzoek. Hij haalt aan bij terugkeer naar Afghanistan vermoord te zullen worden omwille van dezelfde redenen die jullie reeds in jullie vorige verzoeken om internationale bescherming uiteenzetten en hij haalt bijkomend eveneens aan dat jullie moeder daags na de machtsovername, in casu augustus 2021, door de taliban in de provincie Nangarhar werd vermoord.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten voor: een kopie van uw Belgische verblijfstitel, een kopie van de taskara en het paspoort van uw echtgenote alsook van de taskara van uw zoon en zijn vaccinatiekaart, een brief van uzelf en uw broer gericht aan het CGVS, enkele foto's van uw huwelijk in 2016, een foto van uw eigen zoon, een kopie van de brief van de provinciale raad, een kopie van een bevestigingsbrief van de maliks, kopieën van drie talibanbrieven, kopie van de dienstkaarten alsook foto's van de personen die instonden voor de beveiliging van u en uw broer bij jullie terugkeer in 2016, fotokopieën van door de taliban gedode dorpsbewoners uit Ahmadvhel, kopieën van de Franse documenten betreffende uw vrijwillige terugkeer in 2018, enkele foto's van uw vader en zijn functie bij de overheid, enkele foto's van uw overleden moeder, een oude foto van uzelf met een man genaamd A. (...), een USB-stick met hierop de digitale versie van tal van foto's die u voorlegt alsook met informatie betreffende de activiteiten en gruwelijkheden van de taliban in het algemeen en tal van informatie betreffende de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan en het gedrag van de taliban in het algemeen.

Op 12 oktober 2021 werd uw derde verzoek om internationale bescherming alsook het zesde verzoek om internationale bescherming van uw broer ontvankelijk verklaard.

Op 26 oktober 2022 besliste het CGVS zowel in het kader van uw derde verzoek alsook in het kader van het zesde verzoek van uw broer en het eerste verzoek van uw neef tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 17 november 2022 gingen jullie bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in beroep tegen deze beslissingen.

Ter staving van jullie verzoek legden u, uw broer en uw neef tijdens de beroepsprocedure middels één verzoekschrift volgende bijkomende documenten neer: een getuigenis van J. R. (...) de voormalige voogd van uw neefje d.d. 25/11/2022; een attest van de bokscub betreffende uw neefje d.d. 30/11/2022; verschillende getuigenissen betreffende uw neefje; foto's en getuigenissen en schooldocumenten van uzelf. Per aanvullende nota d.d. 16 september 2024 leggen u, uw broer en uw neefje de dag van de zitting bijkomend

volgende documenten neer met betrekking tot u: een blanco strafblad, een attest schooljaar 2013-2014; een attest inschrijving internaat Don Bosco, schooljaar 2013-2014; een overzicht werknemerscarrière, verschillende foto's op uw werk, een arbeidsovereenkomst en loonfiches; enkele foto's van op school; en enkele getuigenissen van cliënten. Met betrekking tot uw broer F. (...) leggen jullie bijkomend volgende stukken neer: Een blanco strafblad; een getuigenis van S. K. S. (...); een getuigenis van H. S. (...); een overzicht van zijn loopbaan, zijn arbeidsovereenkomst en loonfiches en zijn taallesdiploma. Met betrekking tot uw neefje F. (...) leggen jullie bijkomend volgende stukken neer: Een getuigenis van de beheerder van DPA SRL m.b.t. neef; een getuigenis van A. D. (...) m.b.t. uw neef; een leercontract van uw neef; Een vormingsplan en evaluatiedocumenten m.b.t. uw neef; een getuigenis van M. C. (...) met betrekking tot uw neef; en getuigenis van S. P. (...) met betrekking tot uw neef; verschillende foto's van uw neef op de werkvloer; een getuigenissen van N. G. (...) m.b.t. uw neef, een getuigenis van A. T. (...) m.b.t. uw neef; een getuigenis van J. H. (...) m.b.t. uw neef; verschillende schoolrapporten m.b.t. uw neef; een diploma DASPA m.b.t. uw neef; een getuigenis van A. H. (...), m.b.t. uw neef; een getuigenis van C. B. (...) m.b.t. uw neef, een getuigenis van E. B. (...), m.b.t. uw neef; een getuigenissen van leraren en begeleiders, een getuigenis van P. A. (...) en J. G. (...), een getuigenis van H. A. (...), werknemer bij Caritas, een getuigenis van C. C. (...), sociaal assistente bij Caritas, een getuigenis van J. R. (...), psycholoog bij Exil en tevens de vorige voogd van uw neef; verschillende foto's van activiteiten van het dagelijks leven van uw neef; een attest van deelname aan sportactiviteiten in clubverband m.b.t. uw neef.

Op 14 oktober 2024 vernietigde de RvV de bestreden beslissingen in haar arrest met nummer 314645 omdat het voor de RvV niet mogelijk was om duidelijk zicht te krijgen op uw reële identiteit en nationaliteit, uw regio van herkomst, uw levensloop, uw profiel, uw achtergrond, uw familiale netwerk, uw situatie en mogelijke problemen van uw neef en op de band tussen u, uw broer en uw neef.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven volledig gelijklopen met deze die uw broer Q. F. (...) verklaarde. In het kader van zijn verzoek om internationale bescherming werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

“(…)”

Op basis van de elementen eigen aan uw persoonlijke situatie dient voorts te worden besloten dat u evenmin aantoonbaar of aannemelijk maakt dat u uw omwille van uw verblijf in België bent verwesterd dan wel als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>, de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en de SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land

zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Zo moet worden vastgesteld dat u weliswaar mogelijk als 15-jarige Afghanistan hebt verlaten, doch dat u als volwassene reeds tweemaal bent teruggekeerd, in casu in 2016 en 2018, waarbij u bent gehuwd en kinderen hebt gekregen. Hieruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen, alsook dat deze u nog steeds bekend zijn.

Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit uw verklaringen. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit en bij uw terugkeer naar Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van zelfs 13 jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer te meer daar u tweemaal bent teruggekeerd naar Afghanistan mag aangenomen worden dat u zich weet aan te passen.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Voor wat betreft uw leven in België wordt verder in het verzoekschrift opgeworpen dat u bijzonder goed bent geïntegreerd, vlot Frans spreekt en u zich de Belgische waarden heeft eigen gemaakt (Verzoekschrift, p. 18) en ter staving legt u onder meer getuigenissen, een arbeidscontract, foto's van uw werk, een attest van een katholiek internaat en attesten van Daspa-klassen neer. Dergelijke getuigenissen, loopbaanoverzicht en foto's wijzen erop dat u zich gedurende uw verblijf in België hebt aangepast aan de omstandigheden van uw verblijf alhier en dat u tracht te integreren – hetgeen lovenswaardig is – waarbij u werkt, u als een betrouwbaar en vriendelijk wordt aanzien door het cliënteel en dat u verschillende vrienden hebt gemaakt. Dergelijke integratie-inspanningen beperken zich echter tot hetgeen er kan worden verwacht van een vreemdeling die in België (ver)blijft in het kader van zijn opeenvolgende, lopende procedures om internationale bescherming. Hieruit kan op zich dan ook geen persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen worden afgeleid waardoor hij ingeval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zal worden beschouwd, te meer dat u in de periode van 13 jaar dat u in België verblijft, reeds tweemaal bent teruggekeerd naar Afghanistan. Aldus is het niet aannemelijk dat u op heden bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als iemand die de sociale normen niet respecteert en als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden en dat hij in die zin een risico loopt om te worden vervolgd. Evenmin toont u hiermee aan dat u daadwerkelijk dermate bent verwesterd dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken. Het louter verwijzen naar scholing en tewerkstelling volstaat daartoe niet.

Waar het document van het Don Bosco-internaat staat dat u er gedurende het schooljaar 2013-2014 hebt verbleven en u en uw advocaat hieruit afleiden dat u openstaat voor andere religies en geen onderscheid maakt, betwist het CGVS op zich niet dat u andere religies respecteert in hun bestaan. Zo blijkt ook uit het aanwezigheidsattest van DASPA dat deze doorgingen in de onderwijsinstelling St-Joseph en St-Raphael, tevens een katholieke school. Echter is het volstrekt onduidelijk in welke mate u zelf voor het Don Bosco internaat zou hebben gekozen. Immers worden alle minderjarigen in België geacht onderwijs te volgen en worden anderstalige nieuwkomers daarbij ondergebracht in OKAN- of DASPA-klassen die – zoals destijds bij u als niet-begeleide minderjarige bij uw eerste verzoek om internationale bescherming – dus ook georganiseerd worden in katholieke scholen. Hoe dan ook volgt hier evenwel niet uit dat u de islam zou zijn afgevalen noch dat u niet meer zou weten hoe u zich dient te gedragen naar de religieuze voorschriften zoals deze gelden in Afghanistan. Dat u een gewijzigde religieuze of politieke opvatting zou hebben gekregen vanwege uw schoolgang in België kan niet worden afgeleid en wordt door u op geen enkele manier concreet aangetoond.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van

wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiietische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten

waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van

wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts

preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer

beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

De informatie waarop het CGVS zich baseerde in de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming werd aan het administratief dossier toegevoegd

Wat betreft de door jullie neergelegde stukken werd er in de beslissing van uw broer het volgende opgemerkt:

“(…)”

Uw blanco strafblad toont aan dat u in België geen veroordelingen hebt opgelopen doch heeft geen uitstaan met de beoordeling van uw vrees bij terugkeer naar Afghanistan.

Na het voorgaande moet er ook wat u betreft besloten worden tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De derde bestreden beslissing, die wordt genomen ten aanzien van derde verzoeker – i.e. de zoon van eerste verzoeker – luidt als volgt:

“Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en van Pathaanse origine te zijn. U bent geboren in 2005 te Shamsha Pur, gelegen in het district Surkh-Rod van de provincie Nangarhar. U bent soennitisch moslim, ongehuwd en kinderloos. Uw vader is Q. F. (...) en verblijft momenteel in België. Uw moeder heet N. (...) en verblijft momenteel samen met uw twee broers en drie zussen bij uw maternale oom in Adamkhel, gelegen in het district Surkh-Rod van de provincie Nangarhar. Uw patronale oom A. R. (...) verblijft eveneens in België.

Uw grootvader werkte als commandant voor de overheid in Chaparhar en vocht tegen de taliban. Uw patronale oom R. (...) voor de Amerikaanse troepen. Beiden werden vermoord door de taliban. Toen u vijf jaar oud was, heeft uw vader Afghanistan verlaten. Ook uw oom A. R. (...) had Afghanistan verlaten.

In 2016 zijn uw vader en oom gedurende een maand en tien dagen naar Afghanistan teruggekeerd omdat uw grootmoeder ziek was. Nadat uw vader en oom Afghanistan in 2016 opnieuw verlieten en aangezien u zelf ouder werd, besliste uw gezin te verhuizen naar het huis van uw oom in Adamkhel. Daar diende u in 2019 op gegeven moment, u was toen veertien jaar, boodschappen te gaan doen. Wanneer u terugkeerde naar huis werd u ter hoogte van de brug ontvoerd door leden van de taliban die u in een witte Corola trokken en wegreden. Plots hoorde u schoten, de auto kwam tot stilstand en u werd ter hoogte van de brug van Shamsha-Pur bevrijd door dezelfde politiemensen die uw vader en oom in 2016 beveiligden. De talibs werden gearresteerd en u werd meegenomen door de politieagenten die uw maternale oom verwittigden. Uw oom regelde een smokkelaar en daags na de ontvoering hebt u Afghanistan verlaten.

Via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk bent u naar België gekomen.

Op 4 maart 2021 hebt u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u vermoord te worden door de taliban. Uw vader werd door de DVZ gelokaliseerd in België doch u bleef als niet-begeleide minderjarige onder voogdij.

Op 8 juni 2021 diende uw oom K. A. R. (...) zijn derde verzoek om internationale bescherming in.

Nadat u uit Afghanistan bent vertrokken, hebben de taliban ook uw grootmoeder vermoord, daags na de machtsovername.

Uw vader diende zo'n twee maanden na uw oom, op 18 augustus 2021, zijn zesde en huidige verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten voor: een kopie van uw taskara, een schooldocument van in België, een kopie van de taskara van uw moeder, broers en zussen, kopieën van drie dreigbrieven van de taliban, een kopie van een brief van de dorpsouderen waarin ze de problemen van u, uw vader en uw oom bevestigen, kopieën van documenten van het ziekenhuis betreffende de ziekte van uw grootmoeder, foto's van uw vader ten tijde van zijn terugkeer in 2016 en zijn contacten met commandant R. (...), foto's en twee attesten van uw grootvader met betrekking tot zijn werk voor de Afghaanse overheid, foto's van uzelf samen met de politieagenten die u hebben bevrijd, foto's van het huwelijk van uw oom in 2016, foto's van uw overleden grootmoeder, kopieën van de dienstkaarten van de politieagenten die uw vader bij terugkeer in 2016 beschermden, een kopie van een brief van S. M. (...), de commandant die hen in 2016 beveiligde en foto's van mensen die eveneens zijn gedood door de taliban. Tot slot legt uw voogd ook een psychisch attest d.d. 28 mei 2022 voor.

Op 26 oktober 2022 besliste het CGVS zowel in het kader van uw verzoek om internationale bescherming als in het zesde verzoek om internationale bescherming van uw vader en in het kader van het derde verzoek van uw oom tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 17 november 2022 gingen jullie bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in beroep tegen deze beslissingen.

Ter staving van verzoek legde u tijdens de beroepsprocedure middels het verzoekschrift volgende bijkomende documenten neer: getuigenis van de voormalige voogd J. R. (...) d.d. 25/11/2022; attest bokssclub d.d. 30/11/2022; verschillende getuigenissen; foto's, getuigenissen en schooldocumenten van uw oom A. R. (...). Per aanvullende nota d.d. 16 september 2024 leggen jullie de dag van de zitting bijkomend volgende documenten neer: Getuigenis van de beheerder van DPA SRL; Getuigenis van A. D. (...); Leercontract van u; Vormingsplan en evaluatiedocumenten; Getuigenis M. C. (...); Getuigenis S. P. (...); Foto's van verzoeker op de werkvloer; Getuigenissen van N. G. (...), lerares; Getuigenis van A. T. (...), lerares; Getuigenis van J. H. (...), begeleidster; Schoolrapporten; Diploma DASPA; Getuigenis A. H. (...), hoofd van de School St-Joseph; Getuigenis van C. B. (...), lerares; Getuigenis van E. B. (...), lerares; Getuigenissen van leraren en begeleiders; Getuigenis van P. A. (...) en J. G. (...); Getuigenis van H. A. (...), werknemer bij Caritas; Getuigenis van C. C. (...), sociaal assistente bij Caritas; Getuigenis van J. R. (...), psycholoog bij Exil en vorige voogd van u; Foto's van activiteiten van het dagelijks leven van u; Attest van deelname aan sportactiviteiten in clubverband. Voor uw vader en oom worden volgende documenten bijgevoegd: Blanco strafblad voor beiden; Attest schooljaar 2013-2014; Attest inschrijving internaat Don Bosco, schooljaar 2013-2014; Overzicht werknemerscarrière; Foto's op werk; Arbeidsovereenkomst + loonfiches; Foto's op school; Getuigenissen cliënten; Getuigenis S. K. S. (...); Getuigenis H. S. (...); Overzicht

werknemers loopbaan; Arbeidsovereenkomst + loonfiches; Taallesdiploma Vertalingen; Vertaling brief Taliban.

Op 14 oktober 2024 vernietigde de RvV de bestreden beslissingen in haar arrest met nummer 314645 omdat het voor de RvV niet mogelijk was om duidelijk zicht te krijgen op uw reële identiteit en nationaliteit, uw regio van herkomst, uw levensloop, uw profiel, uw achtergrond, uw familiale netwerk, situatie en mogelijke problemen van u en op de band tussen u, uw vader en uw oom.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt u bij aanvang van uw verzoek om internationale bescherming en tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS een niet-begeleide minderjarige was, waarbij dat het Commissariaat-Generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, initieel als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Daarnaast gaf uw voogd aan het einde uw persoonlijk onderhoud een psychisch attest gedateerd op 28 mei 2022 (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 21 juni 2022, CGVS Far. (...), p. 25). Hierin deelt de klinisch psychologe mee dat u sinds 7 april 2022 in behandeling bent en reeds drie afspraken had waarbij opvolging noodzakelijk is om te voorkomen dat de pathologieën zoals angst en depressie chronisch worden. Desondanks deze informatie pas werd overhandigd aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd bij de start van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS hoe dan ook gepeild hoe het met u ging en werd u gevraagd of u zich in staat voelde om uw onderhoud te voeren (CGVS Far. (...), p. 2) waarop u bevestigend antwoordde. Er werd u op het hart gedrukt dat u kon aangeven wanneer u een antwoord op een vraag niet zou weten (CGVS, p. 3) alsook werd u medegedeeld dat u zelf altijd om een (extra) pauze mocht vragen (CGVS, p. 3). Voorts werd gedurende het persoonlijk onderhoud ook tweemaal gepauzeerd teneinde u de nodige ademruimte en rust te gunnen (CGVS, p. 11 & p. 17). Aan het einde van uw onderhoud werd u gevraagd of u in staat was geweest al uw problemen aangaande uw vrees ten aanzien van Afghanistan te vertellen, hetgeen u eveneens bevestigde (CGVS, p. 23) en u gaf tevens aan zowel de tolk als alle vragen goed begrepen te hebben (CGVS, p. 23). Tot slot hebben u noch uw advocaat of uw voogd aan het einde van het onderhoud opmerkingen gegeven betreffende eventuele psychische problemen die u tijdens het onderhoud zouden gehinderd hebben (CGVS, p. 23-24).

Tijdens de procedure in het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u meerderjarig op 24 april 2023. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven volledig gelijklopen met deze die uw vader Q. F. (...) verklaarde. In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

“(…)”

De twee foto's die u voorlegt en waarop u poseert samen met twee politieagenten na uw bevrijding kunnen voorgaande evenmin in een ander daglicht plaatsen. Op de twee foto's is namelijk niet meer te zien dan dat u samen met veiligheidspersoneel poseert voor respectievelijk een slagboom en een voertuig van de overheid. Uit deze foto's, die overigens makkelijk in scene kunnen gezet zijn, blijkt geenszins dat u werd ontvoerd door de taliban of dat u werd bevrijd door deze mensen. Documenten ter ondersteuning van een verzoek om internationale bescherming kunnen bovendien enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van waarschijnlijke en coherente verklaringen.

Voor wat betreft uw verzoek om internationale bescherming haalde uw advocaat aan dat onvoldoende werd onderzocht of u al dan niet bent verwesterd. Hij verwees daarbij naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 30 maart 2022 en stelt dat er genoeg aanwijzingen waren doch waarbij hij slechts verwijst naar uw schoolresultaten en de dingen die u hier graag doet (CGVS Far. (...), p. 24). Ook in het kader van jullie verzoekschrift werd opgeworpen dat het CGVS op geen enkel moment uw verwestering heeft onderzocht. Volgens uw advocaat zijn uw verklaringen – meer bepaald deze dat u graag naar school gaat en graag in België wil blijven om te boksen – factoren van verwestering die niet rechtstreeks door u werden aangebracht doch waarop het CGVS met aangepaste en specifieke vragen moest ingaan omdat uw raadsman hierop had aangedrongen (Verzoekschrift, p. 12). Echter, vooreerst dient te worden opgeworpen dat de in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot de eerste fase, inhoudt dat het in beginsel aan verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. Een verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Tijdens uw onderhoud op het CGVS legde u welgeteld één Belgisch schooldocument neer. De overige documenten inzake uw verblijf in België, te weten onder meer de getuigenissen van uw voogd en leerkrachten, werden allen pas later opgesteld en pas aan uw verzoek toegevoegd bij het verzoekschrift en bij aanvullende nota in het kader van uw beroep bij de RvV. De Commissaris-generaal wordt geacht zijn beslissing te nemen op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de verzoeker of zijn raadsman. In casu op dat moment dus één schooldocument en de verklaring dat u graag naar school en de bokscub gaat. Beide elementen werden bovendien meegenomen in de initiële, bestreden beslissing.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>, de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en de SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van

Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Eerst en vooral moet worden vastgesteld dat u tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde enkele jaren naar school in het dorp nabij de bazaar geweest bent (CGVS, p. 6). Voor de rest bleef u thuis waarbij u hoofdzakelijk inwoonde bij uw maternale oom (CGVS, p. 8) en waarbij uw moeder, broers en zus ook naar daar zijn verhuisd nadat uw grootmoeder kwam te overlijden (CGVS, p. 9), jullie leefden van hetgeen jullie gronden opbrachten en van wat jullie kregen van familieleden (CGVS, p. 10). Ook blijkt uit uw eigen verklaringen dat u als mannelijk lid van de familie de boodschappen diende te doen (CGVS Far. (...), p. 18, p. 20).

Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit uw verklaringen. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Bovendien kan worden opgemerkt dat uit de foto's betreffende uw vaders terugkeer in 2016 blijkt dat hij zich bij zijn terugkeer, zes jaar nadat hij Afghanistan verliet, zonder meer terug in traditionele klederdracht hulde en zich verwelkomd voelde alsook dat uw oom A. R. (...) in die periode huwde met zijn nicht (CGVS Far. (...), p. 15) omdat dit eertijds zo was afgesproken tussen uw grootmoeder en haar broer.

Voor wat betreft uw situatie in België gaf u aan dat u gelukkig bent in België, dat u hier respect krijgt, dat u de taal geleerd hebt en dat u hier graag wil leven en uw leven uitbouwen (CGVS Far. (...), p. 19). Hieruit kan niet afgeleid worden dat u dermate geïntegreerd bent in de Westerse maatschappij dat het voor u onmogelijk is om terug te keren naar Afghanistan. De documenten die u (bijkomend bij de RvV in het kader van de beroepsprocedure) hebt voorgelegd vermogen evenmin om alsnog aan te tonen dat u zou zijn verwesterd of

als dusdanig zal worden gepercipieerd. Deze documenten betreffende namelijk documenten over uw stage en tewerkstelling bij een schilderbedrijf en over uw schoolcarrière in België. Op zich tonen dergelijke documenten enkel aan dat u – toen u als minderjarige in België toekwam en dus schoolplichtig was – naar school bent gegaan, daar een opleiding schilder volgde en daartoe dus stage hebt gelopen. Voorgaande elementen betreffen zaken die logischerwijze te verwachten zijn in het kader van uw verblijf tijdens de procedure als (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming. Hieruit kan niet worden afgeleid dat Westerse waarden, laat staan welke Westerse waarden, zou hebben geïnternaliseerd in die mate dat het voor onmogelijk zou zijn om u opnieuw aan te passen aan de Afghaanse waarden en normen. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat uw huidige levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. Uit de vele getuigenissen die u hebt voorgelegd in het kader van uw beroep tegen de initiële beslissing blijkt dat u een beleefde jongeman bent, die gaandeweg respect toont ten aanzien van de vrouwen die hem bijstaan, die een goed gedrag vertoont op zijn werk en in het opvangcentrum en die bijvoorbeeld zijn gebedsmomenten aanpast aan uw werktijden. Hieruit blijkt uw wil tot integratie in de Belgische maatschappij, hetgeen bewonderenswaardig is. Doch hieruit blijkt niet dat u niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan. Immers houdt een terugkeer naar Afghanistan niet in dat u plotsklaps geen respect voor vrouwen meer zou mogen of kunnen hebben, nog los dat geenszins kan worden aangenomen dat dit voor iedere man in Afghanistan het geval zou zijn. U bent voorts nog steeds een praktiserend soennitisch moslim die zijn geloofsbeleving weliswaar uit praktische overwegingen heeft aangepast aan het leven in België doch ook hieruit blijkt niet dat uw religieuze of politieke opinie dermate beïnvloed zou zijn omwille van uw verblijf in het Westen dat van u niet verwacht mag worden dat u zich opnieuw aanpast aan de Afghaanse gangbare leefregels.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v)

het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt

veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie.

De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire

hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

De informatie waarop het CGVS zich baseerde in de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming werd aan het administratief dossier toegevoegd

De overige documenten die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorlegt kunnen voorgaande beoordeling niet wijzigen. De taskara van uw moeder, broers en zussen, en uw eigen taskara tonen uw identiteit en deze van uw moeder en naaste broers en zussen aan. Ze hebben verder geen invloed op de beoordeling van de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen met de taliban. Uit het neergelegde psychisch attest d.d. 28 mei 2022 blijkt dat de psycholoog die u behandelde oordeelde dat u moet worden opgevolgd in het kader van angsten en een depressie. Het feit dat u kampt met psychische problemen, zoals blijkt uit de door u neergelegde documenten, wordt op zich niet betwist. In dit verband dient onderlijnd te worden dat dergelijke vaststelling van een psycholoog die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid een weergave bevat van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Een dergelijk attest geeft echter geen uitsluitsel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld. Evenmin impliceert de vaststelling van de arts of psycholoog dat hieruit een exclusief causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de vervolging zou kunnen aantonen. Er dient te worden benadrukt dat een psycholoog geen onderzoek voert naar de waarachtigheid of de gegrondheid van de verklaringen van de patiënt. Daarnaast dient er worden vastgesteld dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische elementen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft de overige stukken werd er in de beslissing van uw vader het volgende opgemerkt:

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering

van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Ook maken verzoekers gewag van een beoordelingsfout.

Verzoekers wijzen er op dat er sprake is van een voortdurend gebrek aan gedetailleerde en betrouwbare objectieve landeninformatie over de huidige situatie in Afghanistan en lichten dit omstandig toe.

Wat betreft de beoordeling van hun vluchtrelaas door de adjunct-commissaris, gaan verzoekers in op hun profiel en hun band met de voormalige regering. Voor het overige volharden zij in hun verklaringen over hun vluchtrelaas en hun vrees voor vervolging. Wat betreft de dood van hun (groot)moeder, wijzen verzoekers nog op algemene landeninformatie waaruit blijkt dat de taliban huiszoekingen deden in de dagen na de machtsovername.

Daarna voeren verzoekers een betoog over het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) vorm van verwestering. Zij gaan daarbij in op de beoordeling van 'verwestering', toegepast op hun situatie, en op het risico omwille van een toegeschreven vorm van verwestering als gevolg van een verblijf in en terugkeer uit Europa.

Vervolgens gaan verzoekers nog uitvoerig in op het onderzoek naar de socio-economische en humanitaire situatie in toepassing van (oud) artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Wat ten slotte de actuele veiligheidssituatie betreft, stellen verzoekers zich het recht voor te behouden *"om dit middel, in de loop van de procedure en uiterlijk tot aan het sluiten van de debatten, verder uit te werken, inclusief de persoonlijke en individuele elementen en dat gelet op en omwille van de uiterst volatiele veiligheidssituatie en het gebrek aan concrete en betrouwbare, actuele en nauwkeurige informatie"*.

Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een diploma secundair onderwijs van derde verzoeker (stuk 3) als nieuw stavingstuk gevoegd.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Op 2 juni 2026 legt verwerende partij overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van EUAA van 4 november 2022, aan het rapport *"Afghanistan Security Situation"* van EUAA van augustus 2022, aan de *"Afghanistan Country Focus"* van EASO van januari 2022, aan de *"Afghanistan Country Focus"* van EUAA van december 2023, aan de *"Country Guidance: Afghanistan"* van EUAA van mei 2024, aan het rapport *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van EUAA van augustus 2022, aan het *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van EASO van augustus 2020, aan het rapport *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van EUAA van augustus 2022, aan het rapport *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van UNAMA van juni 2023, aan de COI Focus *"Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban"* van 14 december 2023, aan het rapport *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van EUAA van 2 februari 2024, aan de *"Afghanistan Country Focus"* van EUAA van november 2024, aan de *"Afghanistan Country Focus"* van EUAA van januari 2026 en aan het rapport *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van EUAA van 27 maart 2026.

2.2.2. Bij een op 4 juni 2026 neergelegde aanvullende nota voegen verzoekers overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet voor derde verzoeker een schoolattest (stuk 1), twee schooldiploma's (stukken 2 en 3), een arbeidsovereenkomst (stuk 4), verschillende getuigenissen (stuk 5) en foto's (stuk 6) en een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet (stuk 7), en voor eerste verzoeker een huwelijkscertificaat (stuk 8), de bijlages 26 van zijn echtgenote en dochter (stukken 9 en 10), identiteitsbewijzen van zijn familieleden (stuk 11) en een arbeidsovereenkomst en loonfiches (stuk 12).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als

administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. Landeninformatie

Verzoekers klagen in hun verzoekschrift een gebrek aan gedetailleerde en betrouwbare objectieve landeninformatie over de huidige situatie in Afghanistan aan. In dit verband verwijzen zij ook naar de "*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*" van UNHCR van februari 2022, waarin wordt opgeroepen om beslissingen inzake asioldossiers op te schorten en geen negatieve beslissingen te nemen.

De Raad wijst er vooreerst op dat verwerende partij bij een op 2 juni 2026 neergelegde aanvullende nota de beschikbare objectieve landeninformatie heeft geactualiseerd en aangevuld. Voorts is de Raad zich ervan bewust dat de machtsovername door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming te analyseren.

De Raad herinnert er verder aan dat zowel de richtlijnen van UNHCR als de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA niet bindend zijn. Artikel 11, derde lid, van de Verordening 2021/2303/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening nr. 439/2010/EU houdt wel de volgende verplichting in:

"Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming."

Ten slotte merkt de Raad op dat de richtlijnen van UNHCR en de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA de asielinstanties niet ontslaan van hun verplichting om, conform artikel 46, § 3, van de richtlijn 2013/32/EU, over te gaan tot een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden. De Raad zal zich bij de actuele beoordeling van de door verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming laten leiden door de meest recente landeninformatie, *in casu* bestaande uit diverse bronnen, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en die hem door beide partijen wordt aangereikt. De verzoeken van verzoekers worden daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst, alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door verzoekers zelf. Bovendien betreft het de beoordeling van de situatie in het land van herkomst van verzoekers zoals deze bestaat op het ogenblik van het vellen van het onderhavige arrest. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt namelijk in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. *In casu* dient te worden vastgesteld dat verwerende partij een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde informatie aanlevert die afkomstig is van een breed scala aan bronnen.

In tegenstelling tot wat verzoekers doorheen hun kritiek in hun verzoekschrift trachten te laten uitschijnen, oordeelt de Raad dat er te dezen en op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en

omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in het land en de regio van herkomst van verzoekers en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming.

2.3.4. Beoordeling in het licht van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekers verklaarden in de loop van de administratieve procedure te vrezen dat zij bij terugkeer naar hun land van herkomst, Afghanistan, vermoord zullen worden door de taliban omwille van het werk van hun (groot)vader als hoofd van de politie en het werk van hun broer/oom als tolk voor de Amerikanen. Hun (groot)vader zou in 2008 of 2009 zijn omgekomen door een bermbom en hun broer/oom zou door de taliban zijn ontvoerd en gedood. Derde verzoeker zou in 2019 door de taliban zijn ontvoerd. De politie zou hem hebben bevrijd en de ontvoerders hebben gearresteerd. Daags na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 zou de (groot)moeder van verzoekers door de taliban zijn vermoord.

In hun verzoekschrift en aanvullende nota gaan verzoekers tevens in op het risico op vervolging dat zij zouden lopen bij terugkeer uit Europa omwille van een (toegeschreven) vorm van verwestering.

De Raad wijst er wat dit laatste betreft op dat uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de taliban de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan hebben opgeschort en dat er een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de *sharia* werd aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2026, p. 23 en 26). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de *sharia* (*ibid.*, p. 26).

Politieke partijen zijn verboden waardoor er geen ruimte is voor politieke oppositie en de ‘*civic space*’ is zeer beperkt, zo niet gesloten. Afgaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd en critici worden gearresteerd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de ‘legitieme heersers’ verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Vele opposanten hebben het land verlaten of zijn ondergedoken. Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de *sharia* door de taliban te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht en gebruikt ze daartoe ook het ‘*Taliban General Directorate of Intelligence*’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023, p. 24, en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2026, p. 21). Ondanks het beperkt aantal handhavers van het MPVPV, hebben vele Afghanen zich aangepast door zelfregulering, sociale druk en toezicht vanuit de gemeenschap (familieleden, religieuze leiders en burens), teneinde confrontaties met handhavers van het MPVPV te vermijden. Er zijn talrijke meldingen van mishandeling, openbare lijfstraffen en andere vormen van wrede of vernederende behandeling.

De taliban streven een zuivering van de Afgaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en *madrassa’s* over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2026, p. 32-34).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin enerzijds een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd en anderzijds de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van november 2024, p. 30 en 34-44, en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2026, p. 34-42). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden. In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, 15 juni 2022, in EUAA, “*Afghanistan security situation*” van augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de *online* activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, “*Afghanistan, Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023, p. 20, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van november 2024, p. 25, en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2026, p. 23). In september 2025 sloten de taliban de toegang tot internet in heel Afghanistan af, volgens sommige bronnen om ‘immorele inhoud’ te bestrijden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2026, p. 22). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, “*Afghanistan, Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*” van augustus 2022). Er zijn ook talibanaanhangers *online* actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto*-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of als op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan (voetnoot 476: TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 december 2021, in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*” van augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten en intellectuelen – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale *Pashtou*-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*” van augustus 2022, p. 50-51). Nochtans hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren. Hoge taliban-functionarissen riepen de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt voorts dat voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat tot september 2025 zes miljoen Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2026, p. 46-47). Er wordt vastgesteld dat het voor vele Afghanen, mede gelet op de precaire humanitaire situatie in het land, moeilijk is om te (her)integreren in Afghanistan wanneer zij er niet (meer) over een sociaal netwerk beschikken. Terugkeerders zonder sociaal netwerk in Afghanistan worden soms als buitenlanders beschouwd, onder meer door het hebben van een ander accent, andere kleding en ander gedrag. Een aanpassing aan de nieuwe regels en normen onder het huidige talibanregime is nodig om stigmatisering te vermijden (*ibid.*, p. 48-49). De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afgaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. In juli 2025 stuurde Duitsland nogmaals 81 Afghanen gedwongen terug. Oostenrijk stuurde in oktober 2025 één Afgaanse man terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens *Der Spiegel* werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden (*ibid.*, p. 50).

Het rapport “*Focus Afghanistan. Return from abroad*” van het Zwitserse Staatssecretariaat für Migration (hierna: SEM) van 14 februari 2025, waarnaar in de “*Afghanistan Country Focus*” van EUAA van januari 2026 wordt verwezen, handelt specifiek over terugkeerders. Het SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt van uitgegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto* overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, zoals voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen en mensenrechtenactivisten, maar dit zou niet systematisch gebeuren (SEM, “*Focus Afghanistan. Return from abroad*”, p. 35-36). De *de facto* overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (*ibid.*, p. 37). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op

dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, “Afghanistan, Taliban’s impact on the population”, juni 2022, p. 23 en 38, in EUAA, “Afghanistan targeting of individuals” van augustus 2022, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, “Afghanistan targeting of individuals” van augustus 2022, p. 51, en EUAA, “Afghanistan Country Focus” van januari 2026, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “*verwesterd*” zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn of als verwesterd worden beschouwd. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij is verwesterd, dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering of overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals (onder meer) het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland).

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de “*Country Guidance*” van EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waaraan verwerende partij in haar aanvullende nota refereert, bijtreden (EUAA, “*Country Guidance: Afghanistan*”, mei 2024, p. 57-61).

Daargelaten de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekers over hun problemen met de taliban omwille van het werk van hun (groot)vader als hoofd van de politie en het werk van hun broer/oom als tolk voor de Amerikanen, stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier blijkt dat derde verzoeker verklaarde dat hij op 24 april 2005 werd geboren (administratief dossier (hierna: adm. doss.) derde verzoeker, stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Deze verklaring wordt niet betwist. Derde verzoeker verklaarde tevens dat hij in 2019 Afghanistan heeft verlaten en dat hij toen 14 jaar was (*ibid.*, p. 22). Op 4 maart 2021 diende derde verzoeker een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden. Er werd hem, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd toegewezen. Sindsdien verblijft hij onafgebroken op het Belgische grondgebied. Hij bevindt zich aldus minstens zes jaar buiten Afghanistan en verblijft momenteel ruim vijf jaar in België. Heden is derde verzoeker 21 jaar.

Hoewel derde verzoeker, zoals in de derde bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan heeft verbleven en dus in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen, heeft hij ook een groot deel van zijn tienerjaren, en dus een belangrijk deel van zijn vormende jaren, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht.

In hun verzoekschrift stellen verzoekers (onder meer) dat derde verzoeker tijdens zijn verblijf in België “*in contact (is) gekomen met een hele reeks nationaliteiten, denkwijzen en waarden, die hem hebben gevormd en die hij op geen enkele wijze naast zich neer zou kunnen leggen, moest hij terugkeren naar Afghanistan*”. Hij is hier namelijk naar school gegaan, is actief in een bokscub, werkt hier en heeft hier Belgische vrienden en kennissen. In hun aanvullende nota halen verzoekers aan dat derde verzoeker als schilder in de context van een leercontract werkt op verschillende werven, lid is van een sportclub en in België een privéleven heeft uitgebouwd en geïntegreerd is, “*zowel op vlak van de Franse taal als op de vriendschap en sociale banden*”. Ter staving van dit alles werden in de loop van de administratieve procedure een leercontract, schoolrapporten, een diploma en tal van foto's en getuigenissen overgemaakt (adm. doss. derde verzoeker, stuk 5, map met 'Documenten'). Bij het verzoekschrift wordt nog een diploma secundair onderwijs gevoegd (stukkenbundel verzoekers, stuk 3) en bij de aanvullende nota van verzoekers worden nog een schoolattest, diploma's, een werkcontract en verschillende getuigenissen en foto's gevoegd (aanvullende nota verzoekers, stukken 1-7).

Door zijn scholing en werk, zijn beheersing van een van de landstalen, zijn activiteiten in de sportclub en de vriendschappen die hij hier is aangegaan wordt derde verzoeker onmiskenbaar blootgesteld aan de diversiteit van de Belgische samenleving, die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid. Hoewel hij tot 14-jarige leeftijd in Afghanistan heeft verbleven en daaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen, heeft derde verzoeker ondertussen ook al een groot deel van zijn tienerjaren – een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, aangezien deze als vormende jaren kunnen worden beschouwd – in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, zelfs onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt. Derde verzoeker verblijft inmiddels al ruim vijf jaar in België en de door hem bijgebrachte documenten geven aan dat hij zich integreert in de Belgische samenleving en dat hij met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd. Zo hieruit als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat derde verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt of totaal vervreemd is van de Afghaanse waarden en normen, is het niet ondenkbaar dat zijn deelname aan de Belgische samenleving via onder meer onderwijs, werk, zijn sportclub en vriendschappen een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico verhoogt dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen. Er moet hierbij bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier en die reeds hoger werd besproken, en met het gegeven dat derde verzoeker zijn land vóór de machtsovername door de taliban heeft verlaten en dus nooit onder het huidige regime van de taliban heeft geleefd.

Gelet op het voorgaande acht de Raad het niet onwaarschijnlijk dat derde verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer nu deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin derde verzoeker is opgegroeid, maar door de taliban, de huidige *de facto* overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd. Dit talibanbeleid is verder geëvolueerd en verscherpt, met name wordt een zuivering van de Afghaanse samenleving nagestreefd waarbij het land evolueert naar een theocratische politiestaat met zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die toezien op de regulering van het dagelijkse leven volgens de *sharia*, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken. Derde verzoeker, die ruim voor de machtsovername in augustus 2021 uit Afghanistan is vertrokken, is hiermee niet vertrouwd.

Voorts wordt *in casu* niet betwist dat de grootvader van derde verzoeker in Afghanistan werkzaam was als commandant voor de Afghaanse overheid. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat familieleden van personen die gelieerd zijn aan de voormalige Afghaanse overheid, zoals derde verzoeker *in casu*, behoren tot een groep die een risico loopt op gericht geweld vanwege de taliban (EUAA, “*Country Guidance: Afghanistan*” van mei 2024, p. 30-33). Er bestaat dan ook een risico dat derde verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan meer in de kijker loopt dan andere Afghanen.

Dit alles kan de zichtbaarheid van derde verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn regio van terugkeer in Afghanistan en verhoogt bijkomend het risico dat hij, door zijn gebrek aan vertrouwdsheid met deze huidige realiteit van verstrengde religieuze en maatschappelijke regels, de negatieve aandacht van zowel de lokale gemeenschap als de taliban zal trekken in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, en meer specifiek de jonge leeftijd van derde verzoeker, zijn verblijf gedurende een groot deel van zijn tienerjaren in België, waar hij naar school is gegaan, werkt, naar de sportclub gaat en vriendschapsbanden heeft opgebouwd en waarvan hij zich één van de landstalen machtig heeft gemaakt, en het niet betwiste gegeven dat zijn grootvader als commandant voor de Afghaanse overheid werkzaam was, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en de precaire veiligheidssituatie in zijn provincie van herkomst, *in casu* Nangarhar, met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van derde verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad benadrukt dat de omstandigheid dat derde verzoeker als vluchteling moet worden erkend, mogelijks ook extra zichtbaarheid geeft aan zijn vader en oom – respectievelijk eerste en tweede verzoeker – bij een terugkeer naar Afghanistan.

Het wordt bovendien niet betwist dat eerste verzoeker reeds sinds 16 november 2010 in België verblijft en het land enkel tussen 25 april 2016 en 9 juni 2016 verlaten heeft. Eerste verzoeker verblijft bijgevolg reeds meer dan vijftien jaar *quasi* onafgebroken in België. In hun verzoekschrift stellen verzoekers dat eerste verzoeker hier werkt en een van de landstalen, het Frans, goed beheerst. Ter staving hiervan werden in de loop van de administratieve procedure enkele getuigenissen, een carrièreoverzicht, een arbeidsovereenkomst, loonfiches en een taallesdiploma neergelegd (adm. doss. derde verzoeker, stuk 5, map met 'Documenten'). Ook bij hun aanvullende nota voegen verzoekers een arbeidscontract en loonfiches (aanvullende nota verzoekers, stuk 12).

Het wordt evenmin betwist dat tweede verzoeker reeds sinds 26 februari 2012 in België verblijft, dat hij bij aankomst in België 15 jaar was en dat hij het land enkel tussen 25 april 2016 en 9 juni 2016 en ook nog in 2018 verlaten heeft. Tweede verzoeker verblijft bijgevolg in totaal reeds meer dan dertien jaar in België. Hoewel hij, zoals in de tweede bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan heeft verbleven en dus in Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen, heeft hij ook een groot deel van zijn tienerjaren, en dus een belangrijk deel van zijn vormende jaren, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht. In hun verzoekschrift stellen verzoekers dat tweede verzoeker hier bijzonder goed geïntegreerd is, vlot Frans spreekt en *“zich eveneens Belgische waarden (heeft) eigengemaakt”*. Zij stellen ook dat tweede verzoeker tussen 2013 en 2014 in een katholiek internaat verbleven heeft, onderwijs heeft gevolgd in de DASPA-klassen en hier werkt. Ter staving hiervan werden in de loop van de administratieve procedure verschillende getuigenissen, schoolattesten, een carrièreoverzicht, foto's en een arbeidsovereenkomst en loonfiches neergelegd (adm. doss. derde verzoeker, stuk 5, map met 'Documenten').

Door hun jarenlange verblijf in België, hun scholing en werk en hun beheersing van een van de landstalen, zijn ook eerste en tweede verzoeker onmiskenbaar blootgesteld geweest aan de diversiteit van de Belgische samenleving, die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM. Hoewel kan worden aangenomen dat zij in Afghanistan al een zekere maturiteit hadden en gevormd waren naar de Afghaanse waarden en normen, hebben eerste en tweede verzoeker ondertussen ook al een zeer groot deel van hun leven in België doorgebracht. Voor tweede verzoeker betreft het bovendien een deel van zijn tienerjaren, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere. Hierdoor kunnen eerste en tweede verzoeker zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, zelfs onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen hebben gemaakt. Eerste en tweede verzoeker verblijven inmiddels al ruim meer dan tien jaar in België en de door hen bijgebrachte documenten geven aan dat zij zich in zekere mate integreren in de Belgische samenleving en dat zij met westerse waarden en opvattingen werden geconfronteerd. Zo hieruit als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat zij zich daadwerkelijk westerse waarden en normen hebben eigen gemaakt of totaal vervreemd zijn van de Afghaanse waarden en normen, is het niet ondenkbaar dat hun deelname aan de Belgische samenleving via onder meer onderwijs en werk een impact heeft op hun ontwikkeling en de manier waarop zij zich gedragen, wat het risico verhoogt dat zij in geval van terugkeer naar hun regio van herkomst zullen worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen. Er moet hierbij bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier en die reeds hoger werd besproken, en met het gegeven dat eerste en tweede verzoeker nooit onder het huidige regime van de taliban hebben geleefd.

Gelet op het voorgaande acht de Raad het niet onwaarschijnlijk dat eerste en tweede verzoeker grote moeilijkheden zullen ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer nu deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen

waarin zij zijn opgegroeid, maar door de taliban, de huidige *de facto* overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd. Dit talibanbeleid is verder geëvolueerd en verscherpt, met name wordt een zuivering van de Afghaanse samenleving nagestreefd waarbij het land evolueert naar een theocratische politiestaat met zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die toezien op de regulering van het dagelijkse leven volgens de *sharia*, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken. Eerste en tweede verzoeker, die ruim voor de machtsovername in augustus 2021 uit Afghanistan zijn vertrokken, zijn hiermee niet vertrouwd.

Voorts wordt *in casu* niet betwist dat de vader van eerste en tweede verzoeker in Afghanistan werkzaam was als commandant voor de Afghaanse overheid. Zij lopen dan ook als familieleden van personen die gelieerd zijn aan de voormalige Afghaanse overheid risico op gericht geweld vanwege de taliban. Er bestaat dan ook een risico dat eerste en tweede verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan meer in de kijker lopen dan andere Afghanen.

Dit alles kan de zichtbaarheid van eerste en tweede verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in hun regio van terugkeer in Afghanistan en verhoogt bijkomend het risico dat zij, door hun gebrek aan vertrouwdheid met deze huidige realiteit van verstrengde religieuze en maatschappelijke regels, de negatieve aandacht van zowel de lokale gemeenschap als de taliban zullen trekken in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, en meer specifiek het zeer lange verblijf (in geval van tweede verzoeker gedurende een groot deel van zijn tienerjaren) in België, waar zij zich een van de landstalen eigen hebben gemaakt en werken, en het niet betwiste gegeven dat hun vader als commandant voor de Afghaanse overheid werkzaam was, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en de precaire veiligheidssituatie in hun provincie van herkomst, *in casu* Nangarhar, met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat ook in hoofde van eerste en tweede verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in hun geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van mei 2024 (p. 126).

2.3.5. In acht genomen wat voorafgaat, worden verzoekers erkend als vluchteling in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook in de zin van vigerend artikel 3, 1) en 5), van de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad. Deze verordening wijzigt niets aan wat voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn.

Er blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoekers een van de uitsluitingsclausules van het Verdrag van Genève van toepassing is.

2.3.6. De voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken en te bespreken. Verwerende partij was verder afwezig ter terechtzitting en nam daardoor geen standpunt in met betrekking tot verzoekers aanvullende nota of andere elementen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend zesentwintig door:

D. DE BRUYN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

D. DE BRUYN